

ΔΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΔΙΑΛΟΣ» (Μάρτιος - Απρίλιος - Μάιος 2014)

Έτος 7ο - Αρ. Φύλλου 22 - Διανέμεται Δωρεάν

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΛΗΠΤΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

«ΑΥΤΟΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ»

Αλκαμένους 8 - Αθήνα 104 39

Τηλ. & fax: 210-8257112-15

www.autoekprosopisi.gr

e-mail: autoekprosopisi@pepsae.gr

Blog: autoekprosopisi.blogspot.com

«Bollywood: ο χορός της χαράς»

Η Πανελλαδική Ένωση για την Ψυχοκοινωνική Αποκατάσταση και την Επαγγελματική Επανάταξη (Π.Ε.Ψ.Α.Ε.Ε.) είναι ένα Επιστημονικό Σωματείο μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, που ιδρύθηκε το 1997 και δραστηριοποιείται στο χώρο της ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης και της κοινωνικής και επαγγελματικής επανάταξης ατόμων με ψυχοκοινωνικές δυσκολίες.

Έχει αναπτύξει και λειτουργεί τρεις Δομές Ψυχοκοινωνικής Αποκατάστασης: Το ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ «Αθηνά», το «ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ... στο κέντρο της πόλης» και το ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΗΜΕΡΑΣ - «Κέντρο Κοινωνικού Διαλόγου» (Ε.Κ.Η. - «Κ.Κ.Δ.»).

Η Ομάδα Θεάτρου του Ε.Κ.Η. - «Κ.Κ.Δ.» λειτούργησε για πρώτη φορά από τον Οκτώβριο του 2013 και στοχεύει στο θεραπευτικό αποτέλεσμα, στην ενεργό συμμετοχή και στην ανάδειξη των δυνατοτήτων αυτοέκφρασης και δημιουργίας. Λειτουργεί παράλληλα με τις άλλες θεραπευτικές και εναλλακτικές Ομάδες (Αυτοβοήθειας, Ένταξης στην απασχόληση, Αποδρώντας, Αισθητικής, Κινηματογράφου, Δημοσιογραφίας, Λογοτεχνίας, Φωτογραφίας, Αυτοσχεδιασμού, Karaoke, Εφαρμοσμένης Τέχνης, Yoga, Μαγειρικής, Αγγλικών, Ηλεκτρονικών Υπολογιστών και Γεωπονικής). Όλες οι ομάδες του Κέντρου λειτουργούν διαδραστικά ετοιμάζοντας μία κοινή παράσταση που υποστηρίζουν με δημιουργίες τους (αισθητικής, πλεκτικής, εφαρμοσμένης τέχνης, λογοτεχνίας και φωτογραφίας), δημιουργώντας ένα κοινό πολιτιστικό αποτέλεσμα. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας και στα πλαίσια των θεατρικών εργασιών συμμετέχουν 230 ωφελούμενοι του Κέντρου, 25 εθελοντές και 10 επαγγελματίες ψυχικής υγείας.

Η διαδρομή μέχρι την υλοποίηση της παράστασης αποτυπώνεται για όλους εμάς έτσι απλά:

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗ

Ο τίτλος της Παράστασης είναι «Bollywood: ο χορός της χαράς» με ημερομηνίες 18 & 19 Ιουνίου 2014 στο Αμφιθέατρο «Αντωνιάδου» του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και ώρα: 19.00.

Σας περιμένουμε !!!

Λίγα λόγια για την παράσταση «Bollywood: ο χορός της χαράς»

Bollywood, το τέλειο πάντρεμα της Δύσης και της Ανατολής σε χορό και θέαμα...

Hollywood, το δυτικό όνειρο, η επιβεβαίωση, η παγκόσμια λάμψη...

Είναι μία θεατρική μουσικοχορευτική παράσταση (Μιούζικαλ) που ταξιδεύει ανάμεσα σε δύο κόσμους: **από το κέντρο της Αθήνας ... στην μακρινή Ινδία.**

Ένα ξεχωριστό ταξίδι στον πολύχρωμο κόσμο της Ινδίας! Η Ινδία είναι μια χώρα πλανεύτρα, ένας τόπος μαγικός αλλά και αδυσώπητος. Και από την άλλη το Αμερικάνικο όνειρο που ελκύει και δημιουργεί προσδοκίες και εναγώνιες επιθυμίες πραγμάτωσης. Με καθηλωτική την εξουσία του χρήματος και του εντυπωσιακού συστήματος της αγοράς. Μα επίσης κι εδώ όλα μπορούν να αγοράζονται.

Η συνέχεια επί της σκηνής..

Είσοδος ελεύθερη.

Για κρατήσεις θέσεων μπορείτε να επικοινωνείτε με την κ. Βίκυ Γκουσοδοβά στο τηλέφωνο 210 8818946.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ
ΑΙΤΗΜΑ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΛΗΠΤΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΠΡΟΣ Κo LASLO ANDOOR

Αγαπητέ εταίρε. Προς τους φορείς ψυχικής υγείας κι εσάς προσωπικά, θα προσπαθήσω να σας ρωτήσω, πως μία απόφαση θα επηρεάσει τη ζωή και το μέλλον εκατοντάδων πολιτών στην κοινή σας απόφαση με τους τώως και νυν υπουργούς να συμφωνούν και ουσιαστικά να ποδοπατούν την ψυχική και ομαλή λειτουργία σήμερα χωρίς ιατρικό προσωπικό, σε πανελλήνιο επίπεδο; Μας εξηγείτε γιατί η έρευνα θα μπορούσε να φέρει ιατρικά τουλάχιστον κάποιες ελπίδες; Ζούμε κατά κόρον με τις περιφημες ιδέες ασθενών με πλαίσιο την αποθεραπεία και την κοινωνική ΕΝΤΑΞΗ;

Όχι απλά αλλά ουσιαστικά θα μπορούσε το AMAN να το δούμε πως λειτουργεί το επίπεδο παροχών και υποχρεώσεων των ασθενών που αδυνατούν να ζητήσουν βοήθεια πόσο μάλλον ΙΑΣΗ. Θα σας κουράσω με ένα αβέβαιο μέλλον για μας αλλά θα σταθώ σε κάποιες αμφιβολίες για το κίνητρο και την ουσιαστική ΙΑΤΡΙΚΗ της τελικής αποθεραπείας τόσο στην σχιζοφρένεια όσο και τον καρκίνο που τόσο μας ταλαιπωρούν και μας κάνουν (ρατσιστικά μιλώντας) πολίτες μιας χρήσεως.

Σκεφτήκατε αναφορικά το επίπεδο των γιατρών που ερευνούν εάν συγκλίνουν; Τις παραμέτρους και ΟΧΙ την στατιστική πως βρισκόμαστε άμεσα στην τελική εξέλιξη θεραπείας του καρκίνου εφ' όρου ζωής ουσιαστικά; Τα νοσοκομεία αδυνατούν να ερευνούν για όλα. Έτσι η κοινωνική μεταρρύθμιση ως κοινωνικό μοντέλο έχει αποτύχει. Την χαρακτηρίζει μια εποχή που παράκμασε και δεν άντεξε. Το ιατρικό μοντέλο τι φέρνει; Την ΙΑΣΗ της βάσης του αιώνα των εξελίξεων και της παγκοσμιοποίησης. Θέλω τα παιδιά μου να μη πεθαίνουν. Ρωτάω, η συνεργασία των μονάδων ιατρών με ΕΜΠΕΙΡΙΑ και εξέλιξη μπορεί να διαπραγματευτεί την ίαση του καρκίνου; Εμπορικά αλλά όχι αναλογικά ιατρικά έχει ήδη καθυστερήσει. Το λέω γιατί οι βιομηχανίες έχουν και θέλουν να λειτουργούν μονόπλευρα. Μπορούμε; Θέλουμε ίαση με την ντοπαμίνη μέσα στην έρευνα, γιατί να μην είναι συγγενής η ασθένεια με τον καρκίνο; Εάν αυτό δεν το αποκλείσουμε τότε έχουμε ελπίδες. Έτσι και μόνο μπορείτε και να το κάνετε. Μην κλείσετε τα ψυχιατρεία. Πόροι θα εξοικονομηθούν από τα κονδύλια της καρκινοπάθειας μαζί με κοινωνική πολιτική.
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ 1/4/2014 ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Κε υπουργέ Υγείας,

Με αυτήν μου την διαμαρτυρία, θέλω να τονίσω τα δεινά της έλλειψης και κακοδιαχείρισης και τον ευνοχισμό της ψυχικής και όχι μόνο τυραννίας, ανθρώπων στην οποία η ιδιαιτερότητά τους επιβάλλει θεραπεία, φροντίδα και δυστυχώς κάποιος είναι αδύνατο να δουν με θετικά μέτρα αυτό που η πολιτεία αυτονόητα πρέπει να προστατεύει. Δηλαδή; Το κύριο αίτημά μας για γνωμάτευση, νοσήλια, φροντίδα, πράγμα που σε αντίθεση συμβαίνει στη παραμεθόριο ΣΑΜΟ, με την μέθοδο μιας διαδικασίας ντροπιαστικής συμπεριφοράς στους ψυχικά πάσχοντες. Μονόδρομος η θεραπεία τους αφού το κράτος δεν δίνει στους πολίτες ούτε καν το δικαίωμα στην περίθαλψη σε νοσοκομεία που αυτονόητα θα έπρεπε να λειτουργεί ψυχιατρική μονάδα και να υπάρχει ψυχίατρος. Με αποτέλεσμα αφού δεν υπάρχει ούτε οι κάτοικοι να εξυπηρετούνται, οι λιγότερες υπηρεσιών να συντηρούνται με ιδιώτες γιατρούς και οι εισαγγελικές παραγγελίες να φροντίζονται στα νοσοκομεία Δαφνί, Δρομοκαϊτείο, κλπ στην Αθήνα. Θεωρείται κόλλημα στην επαρχία το γεγονός ότι η ψυχιατρική ούτε καν υπάρχει στο χάρτη; Μετά πέστε στον εαυτό σας τι κάνετε με τους ασθενείς αφού κι εδώ στην Αθήνα σε ένα χρόνο σχεδόν δεν θα υπάρχουν νοσοκομεία να καλύψουν βασικές ψυχιατρικές ανάγκες των πολιτών.

Αν δούμε με σαφήνεια το έργο που επιτελείτε, τότε πέστε μας με τον ρυθμό που μας πιέζετε να υποχωρούμε σε απαιτήσεις για δικαιώματα και παράλληλα να μας χειραγωγούν αυτοί που μας προστατεύουν. Τι θα μπορούσαμε, με τις αποφάσεις που παίρνετε, να σώσουμε από αυτό που έρχεται σύμφωνα με τις φαινές σας ιδέες Κε υπουργέ για το τι κόμμα και ποιος είμαι εγώ που σας μιλάει. Τότε; Μόλις αλλάξουμε κόμμα οι ασθενείς θα γίνουμε αμέσως καλά.

Χωρίς να θέλω να υπερβάλλω και η Κεφαλλονιά και το Ληξούρι και η Φθιώτιδα σίγουρα έχουν συγκεκριμένα προβλήματα. Απαντήστε μου μόνο σε αυτό. Χωράει η Ελλάδα σε ένα ψυχιατρείο;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΕΨΑΕΕ

Φώτα, ρυθμός, κέφι και ζωντάνια! Αυτά είναι τα 4 χαρακτηριστικά της ομάδας μας, που θα πάρουν με χορογραφία σάρκα και οστά, τον Ιούνιο στο Αμφιθέατρο της ΑΣΟΕΕ! Κορίτσια και αγόρια δίνουν ρυθμό στους ήχους της Ινδικής μουσικής με θέμα μια νύφη νεαρή που θέλει να την παντρευτεί μαχαραγιάς κι εκείνη θέλει να πάρει τον εκλεκτό της καρδιάς της! Ποιος είπε ότι η τέχνη περιορίζεται κι ότι δεν γίνεται το αδύνατο δυνατό;

Με κέφι και ρυθμό για το καλοκαίρι που έρχεται!

Όλγα Ζάχου.

«ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΑΣ»

1. «Ασθενές φύλο»... σελ.7
 2. «Προσευχή»... σελ.3
 3. «Λαμπρή»... σελ.4
 4. «Σατυρικό Λεξικό»... σελ.4
 5. «Η μετακόμιση»... σελ.3
 6. «Πρωτομαγιά»... σελ.6
 7. «Σαν ξέφωτο»... σελ.6
- ... αυτά και άλλα...

25η ΜΑΡΤΙΟΥ

Η σημασία και ο συμβολισμός της επετείου αυτής στην εποχή μας είναι το περιεχόμενο της αλληλουχίας εν τόπω και εν χρόνω που μας θυμίζει τα παρελκόμενα γεγονότα που περιέβαλλαν την Ελληνική Επανάσταση.

Η 25η Μαρτίου είναι η μεγαλύτερη γιορτή της Ελλάδος η οποία είναι και διπλή. Από την μία ως εθνική παλιγγενεσία κι από την άλλη ως θρησκευτική εορτή του ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Ο συσχετισμός των δύο εορτών έχει να κάνει με το ρόλο της Παναγίας ως μητέρας του Θεού και Ανθρώπου Χριστού στο σχέδιο της Σωτηρίας του ανθρώπινου γένους, από την μια και από την άλλη με το ρόλο της Μητέρας Εκκλησίας στην διατήρηση της φλόγας για Ελευθερία μέσα στην καρδιά των υπόδουλων Ελλήνων και στην καθοδήγησή τους κατά την διάρκεια του Αγώνα. Η αμιγώς θρησκευτική σημασία της γιορτής έχει να κάνει με την Αγνότητα και την αναγέννηση της φύσης.

Το όνειρο του Ρήγα Φεραίου για μια Βαλκανική Ομοσπονδία ενάντια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία αποτέλεσε ένα ακόμη κίνητρο για να εκδηλωθεί η Ελληνική Επανάσταση.

Το Εθνικό δίδαγμα που αποκομίζουμε από τη μακραίωνη σκλαβιά μας στον Οθωμανικό ζυγό αλλά και από το γεγονός της αποτίναξης του ζυγού είναι ότι όταν στις δυσκολίες περιμένουμε από τον εξωτερικό παράγοντα βοήθεια, η βοήθεια αυτή δεν έρχεται, ενώ όταν το Έθνος μας ενωμένο και μονιασμένο ανασκουμπώνεται τότε ο Λαός μας δίνει ο ίδιος την λύση στο πρόβλημα.

Ο αντίκτυπος της Ελληνικής Επανάστασης στους κύκλους των διανοούμενων της Ευρώπης προβάλλεται από το ζωγραφικό έργο του Ντε λα Κρούα που παρουσίασε την σφαγή στη Χίο προβάλλοντας μια γυναίκα που σηκώνει το λάβαρο της Ελληνικής Επανάστασης το οποίο ήταν κόκκινο και έγραφε «Ελευθερία ή Θάνατος» και ο πίνακας αγοράστηκε από τη Γαλλική κυβέρνηση.

Στην τάση απαξίωσης που έδειξαν οι μετέπειτα της επανάστασης διοικούντες του νεοσύστατου ανεξάρτητου Ελληνικού Κράτους στους ήρωες της Ελληνικής Εξέγερσης, ταιριάζει να αντιπαραθέσουμε τη ρήση του Ματρώζου προς τον Κανάρη όταν ο δεύτερος ρώτησε: «ποιοι είναι ο ζητιάνος που ζητάει να με δει»; (εννοώντας τον Ματρώζο που ζητήσε να μιλήσει στον Κανάρη). Τότε η απάντηση ήρθε δικαιολογημένη από τον Ματρώζο: «Αν οι ζητιάνοι σαν κι εμέ δεν έχυναν το αίμα οι καπετάνιοι σαν κι εσέ δεν θα φορούσαν στέμμα».

Και να συνεχίσουμε με άλλες ρήσεις ανθρών που αξιολογούν την επανάσταση:

Ένα λόγο θα σας πω, δεν έχω άλλο κανένα, μεθύστε με τ' αθάνατο κρασί του '21...
Κωστής Παλαμάς!

Ο Θεός έχει βάλει την υπογραφή του για την ελευθερία της Ελλάδος και δεν την παίρνει πίσω...

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης!

*Στων Ψαρών την ολόμυρη ράχη
Περπατώντας η Δόξα μονάχη*

*Μελετά τα λαμπρά παλικάρια
Και στην κόμη στεφάνι φορεί
Γεναμένο από λίγα χορτάρια
Που είχαν μείνει στην έρημη γη.
Δ. Σολωμός*

Και να τελειώσουμε με τον θούριο του Ρήγα Φεραίου.

*Ως πότε παλληκάρια, θα ζούμε στα στενά,
μονάχοι σαν λιοντάρια, στες ράχες στα βουνά;
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.*

*Σπηλιές να κατοικούμε, να βλέπουμε κλαδιά,
να φεύγωμ' απ' τον κόσμο, για την πικρή σκλαβιά;
Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.*

*Να χάνωμεν αδελφια, πατριδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας, κι όλους τους συγγενείς;*

*Κάλλιο είναι μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους, σκλαβιά και φυλακή.*

*Ψηλά στα μπαϊράκια, σηκώστε τον σταυρόν,
και σαν αστροπελέκια, χτυπάτε τον εχθρόν.*

*Ποτέ μη στοχαστείτε, πως είναι δυνατόν,
καρδιοχτυπά και τρέμει, σαν τον λαγόν κι αυτός.*

Λαός που ξεχνά την ιστορία του είναι καταδικασμένος να την ξαναζηήσει.

Πρώτα τούρκο-κοτσαμπάση τώρα τρικά-μνημόνιο. Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά μνημόνιο - ΔΝΤ και όλοι οι Έλληνες σκλάβοι να πεινούν.

Ο αγώνας για απελευθέρωση ακόμα συνεχίζεται!...

✍ ΟΜΑΔΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ.

ΕΛΛΑΣ

Ελλάδα χώρα του φωτός
Σου σβήσαν τα φώτα
Ελλάδα χώρα των ηρώων
Που είναι τώρα οι ήρωές σου;

Ελλάδα κι αν πονάς
μην το μαρτυράς
θα γίνουμε ήρωες όλοι
και θα πάρουμε πίσω την Πόλη.

Θα λάμπουνε πάλι τα φώτα
Ελλάδα σε παρακαλώ
Κλείσε στους προδότες
Έστω για μια φορά
Κατάμουτρα την πόρτα
Α! τώρα βλέπω φώτα

✍ Δημήτρης Παναγιώτου

Η ΕΟΡΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΕΨΑΕΕ

Την 24η Μαρτίου 2014 και ώρα 17:30 κάναμε την εορτή για την εθνική μας παλιγγενεσία και είμαστε όλοι εκεί. Η εορτή ξεκίνησε με ένα κείμενο βασισμένο σε ιστορικές αναφορές που απήγγειλε η Αντιγόνη Γκίνη, στην συνέχεια ο Δημήτρης Παναγιώτου, μέλος της Δημοσιογραφικής Ομάδας, απήγγειλε κι αυτός ένα ποίημα που αφορούσε την επανάσταση και το είχε εμπνευστεί μόνος του. Επίσης ο Μιχάλης Ρωμανός, που είναι μέλος της ομάδας λογοτεχνίας, διάβασε ένα κείμενο δικό του για την επανάσταση του 1821. Από την ομάδα λογοτεχνίας απήγγειλε και η Θάλεια η Βαγιωνή το ποίημα του Άγγελου Σικελιανού «Ο Μακρυγιάννης», στην συνέχεια ο Γιώργος Κασσάνδρας από την ομάδα λογοτεχνίας και το Δημοσιογραφικό Εργαστήρι, απήγγειλε το λαϊκό ποίημα «τρία πουλάκια κάθονταν στου Διάκου το ταμπουρί». Η Όλγα Ζάχου από το δημοσιογραφικό εργαστήρι μας εξήγησε πολύ καλά το ρατσισμό σε σχέση με την εθνική μας παλιγγενεσία. Τελειώνοντας ο Θανάσης Κατσιγιάννης μας είπε για τον εθνικό μας ποιητή Διονύσιο Σολωμό. Ο συντονιστής της δημοσιογραφικής ομάδας κος Παναγιώτης Διακάκης τραγούδησε με την πολύ ωραία και εκφραστική του φωνή το τραγούδι των Κουγιουμτζή-Τσώτου «Νάτανε το '21» και η γιορτή έκλεισε με το χορευτικό που ήρθε από το Κ.Η. της ΠΕΨΑΕΕ και χόρεψε παραδοσιακούς χορούς.

Θα κλείσω κι εγώ, μέσα στο κλίμα της γιορτής:

«Ορέ αδελφια, χρόνια καλά και καλύτερα»

✍ Αντιγόνη Γκίνη

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ ΥΜΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ο συγγραφέας της Επτανησιακής Σχολής με το έργο του πάντα δημιουργικός και πρωτοστάτης, κατάφερε και με μεθοδική επικοινωνία να βάλει τα θεμέλια της Δημοτικής Γλώσσας και να κυριαρχήσει στο πνεύμα της εποχής του. Μια στροφή με σιγουριά για να αναγνωριστεί η αξία της Δημοτικής Γλώσσας και κατά συνέπεια να μελετηθεί και να διδαχθεί η εργασία του στην ελληνική κληρονομιά που μας άφησε. Αξία τόσο στην παράδοση, όσο και στην μητρική γλώσσα. Ο Σολωμός στην πορεία, τόσο στην απελευθερωμένη Ελλάδα, πριν και μετά την επανάσταση γράφει τους στίχους συγκεκριμένο ποίημα 158 στροφών, τον ύμνο προς την ελευθερία, όπου μεταφράστηκε σε ξένες γλώσσες, γράφτηκε το Μάιο του 1823 και εκδόθηκε το έτος 1825. Οι δυο στροφές ακόμα σήμερα καθιερώθηκαν και μελοποιήθηκαν από τον κορυφαίο συνθέτη Νικόλαο Μάντζαρο.

✍ Θανάσης Κατσιγιάννης

ΜΑΝΑ ΕΛΛΑΔΑ

Η πατρίς ευγνωμονούσα και γονυπετούσα ευχαριστεί τα παιδιά της που την κατέστησαν ξανά μετά από χρόνια και καιρούς, ελεύθερη. Μεγάλο, πώς να το πω, επίτευγμα η ελευθερία. Δεν θα πω τίποτα για κανέναν από όλους όσους συμμετείχαν στην επανάσταση. Έβαλαν άλλος μικρό, άλλος μεγαλύτερο λιθαράκι και μας παρέδωσαν μια πατρίδα λεύτερη κι εμείς έχουμε καθήκον ιερό να προστατεύουμε τα ιερά και τα όσια της φυλής. Μας βοήθησαν επίσης οι άνθρωποι από το εξωτερικό οι φιλέλληνες, που ήταν αρκετοί στη μάχη στο Ναυαρίνο που ήταν η τελευταία. Τώρα η κατάσταση και τα πράγματα έχουν αλλάξει και οι «φίλοι μας» οι ξένοι προσπαθούν να μας κάνουν πάλι υπόδουλους, αλλά δεν θα τα καταφέρουν, αυτό δεν ήθελα να το πω, αλλά με πνίγει η αγανάκτηση. Θα τελειώσω με μια στροφή κάποιου ποιητή:

*Λαέ που σε προδίνουνε
Κι εσύ δεν το γνωρίζεις
Κι ωστόσο τους προδότες σου
Για φίλους τους νομίζεις
Την γλώσσα σου εμάθανε
Σε παίζουν σε γελούνε
Εσύ πιστεύεις σαν μωρός
Κι εκείνοι σε πουλούνε.*

✍ Αντιγόνη Γκίνη.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

**Τριμηνιαία έκδοση της Ομάδας
Δημοσιογραφικού Εργαστηρίου
του Σωματείου
«Αυτοεκπροσώπηση»,
22ο τεύχος.**

Η τακτική χρηματοδότηση της εφημερίδας, αλλά και η φιλοξενία της παραπάνω ομάδας παρέχονται από την Π.Ε.Ψ.Α.Ε.Ε.

Διεύθυνση επικοινωνίας:
Ηπείρου 41, Αθήνα 104 39.
Τηλ: 210 - 8818946,
fax: 210 - 5245302,
e-mail: pdiakakis@gmail.com,
ιστοσελίδα:
www.autoekprosopisi.gr ,
ιστολόγιο:
autoekprosopisi.blogspot.com

Αν είστε Λήπτες Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας μπορείτε να στέλνετε άρθρα, σχέδια, ποιήματα ή οτιδήποτε άλλο προς δημοσίευση στην εφημερίδα μας.

Συντακτική ομάδα:
Μοσχόπουλος Γεράσιμος,
Κατσιγιάννης Θανάσης,
Αγγέλης Γιώργος, Τσώνου Βάσω,
Στρογγυλός Παντελής, Μαχαίρας Διονύσης, Μπάκνη Στέλλα,
Χουγκάζ Φερνάντα, Σκούτα Γεωργία, Γκίνη Αντιγόνη, Σίτσιου Ιωάννα, Ζάχου Όλγα, Πετσαλάκης Γιάννης, Κασσάνδρας Γιώργος, Παναγιώτου Δημήτρης.

Συντονισμός:
Διακάκης Παναγιώτης.

Μοντάζ:
Καρούσος Σταύρος.

Η ΜΥΡΤΩ

Η Μυρτώ τι να πω, τι να γράψω, μια ζωή βία, τρομοκρατία, κακοποίηση με χειρουργικό γάντι. Γεννήθηκε κάποτε, η «μητέρα» την εγκατέλειψε, ο «πατέρας» την πέταξε σε μια αδελφή του περασμένης ηλικίας καθώς και ο σύζυγός της μεγάλης ηλικίας. Η Μυρτώ εν τω μεταξύ πέρασε χρόνια δύσκολα και κακά όχι μόνο από την κακή θεία αλλά από όλο το σόϊ του πατέρα. Η Μυρτώ έφτασε τα 18 και την πάντρεψε όλη η καλή αυτή οικογένεια με έναν «κύριο» ίσα μ' εκεί... Τέλος ο γάμος που ακολούθησε, ένα δράμα, ένα μαρτύριο που προκάλεσε στην Μυρτώ προβλήματα υγείας. Αλλά που να πάει; Ο σύζυγος δεν πλήρωνε γιατρό και περίμενε στην ουρά στο ΙΚΑ. Στις περιπτώσεις αυτές το αποτέλεσμα το γνωρίζεις εκ των προτέρων. Εγώ δεν πληρώνω τρελογιατρό, έτσι το έλεγε «εγώ δεν είμαι τρελός». Αυτός ήταν φτιαγμένος να δημιουργεί τρελούς...

Έτσι πέρασαν τα χρόνια ήρθαν στον κόσμο αρκετά παιδιά, τότε ο σύζυγος αποφάσισε να χωρίσει τη νόμιμη σύζυγο Μυρτώ. Εκείνη πέρασε πολλά και δύσκολα από την μια δουλειά στην άλλη, όπου κι εκεί είναι μια άλλη μορφή βίας. Όσπου έριξε τα μούτρα της γιατί την είχαν διώξει όλοι, μα όλοι χωρίς κάποιο λόγο και παρακάλεσε και γύρισε στο σπίτι της. Εργαζόταν όταν πήγε εκεί, όταν την απέλυσαν κι από εκεί, την πήραν και την πήγαν όλοι σε ένα σπίτι στην εξοχή, χωρίς ρεύμα, νερό και χωρίς φαγητό. Η Μυρτώ σε κακή ψυχολογική κατάσταση, ζητιάνευε στην μικρή πόλη που ζούσαν όλοι, την βοήθησε η εκκλησία με φαγητό - συσσίτιο και μια μικρή χρηματική βοήθεια των 50 ευρώ, καθώς και η Αστυνομία με χρήματα και χάρτια.

Η Μυρτώ καθόταν παρέα με το καντήλι που άναβε αλλά επειδή φοβόταν πολύ έπαιρνε κάθε βράδυ την άμεση δράση και το εκαβ, νούμερα που δεν πληρώνεις. Είχε κάποιες νοσηλείες στο ΨΝΑ. Είπα πολλά, η κατάληξη ήταν μετά από διάφορα που έκαναν όλοι μαζί, παιδιά, πατέρας, έδερναν όχι πολύ να αφήσει μώλωπες και άλλα σημάδια στο σώμα, αλλά οι κλωτσιές, οι σπρωξιές και οι τοιμιές του γιου της, της κόρης της και της μνηστής του γιου της, της άφησαν ανεξίτηλα σημάδια στην ψυχή της.

Βέβαια εκ του αποτελέσματος κρινόμεθα όλοι, έτσι η Μυρτώ βρέθηκε στον ξενώνα από τον Μάιο του 2009. Μια μέρα η Μυρτώ πήγε στο σπίτι του άντρα της να ζητήσει νερό, βρήκε έξω ένα ψυγείο, την είδαν και την άλλη μέρα το ψυγείο το παλιό ήταν μέσα στο σπίτι. Ζήτησε ξανά νερό και της έδωσαν κάτι μπουκάλια πλαστικά που βρωμάγαν. Την Μυρτώ δεν την έμαθαν ποτέ να ζει, δεν έζησε για να μπορεί να δει την διαφορά. Γεννήθηκε μόνη, έζησε μόνη και θα φύγει μόνη. Πέταξε στα άχρηστα την ζωή της, λες και είχε πολλές ζωές να ζήσει. Ναι, η Μυρτώ είναι ο θύτης και το θύμα και φταίει που χάλασε η ζωή της και γιαυτό δεν κατηγορεί κανέναν.

Τέλος ας αναφέρουμε μια στροφή της Γαλάτειας Καζαντζάκη:

«εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω»...

✍ Αντιγόνη Γκίνη

Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗ

Κάθε μετακόμιση έχει τα υπέρ και τα κατά της, όχι σε υλικά αγαθά αλλά σε ηθικά. Έχεις συνηθίσει μία κατάσταση που θέλεις να ζήσεις κάπου αλλού, όπου είναι καλύτερα. Πιο κοντά στη δουλειά σου, πιο φτηνό ενοίκιο, πιο μικρό σπίτι, σε χαμηλότερο πάτωμα για μεγαλύτερη οικονομία και καλύτερες προοπτικές στην ποιότητα ζωής. Όμως πρέπει να συνηθίσεις μια νέα γειτονιά, να βρεις καταστήματα, καφετέριες, σουπερ μάρκετ, διάφορα μέσα μαζικής μεταφοράς... Είσαι σύγχρονος άνθρωπος, σου αρέσουν οι εξερευνητικές, όμως χάνεις για λίγο την βολή σου (στα υλικά αγαθά).

Θέλεις να γνωρίσεις τους νέους σου γείτονες. Στην καλύτερη περίπτωση, χτυπάς την πόρτα του γείτονα να του ζητήσεις ζάχαρη και λίγο καφέ, γιατί εσύ δεν έχεις. Το σκέφτεσαι: «Πως θα του το πω; Κι αν μου κλείσει την πόρτα; Κι αν δεν έχει ούτε εκείνος και νευριάζει;»

Παίρνεις θάρρος, χτυπάς το κουδούνι και του ζητάς ζάχαρη και καφέ. Προς μεγάλη σου χαρά, ο γείτονας είναι στην ηλικία σου και σε προσκαλεί μέσα στο σπίτι του να πιείτε μαζί καφέ. Είσαι πανευτυχής, κάνεις καινούργιο φίλο. Έχεις τηλέφωνο κινητό και στην μέση της κουβέντας και του καφέ, χτυπάει. Σε πιάνει ταραχή. Τι να κάνεις; Τελικά σηκώνεις το τηλέφωνο. Είναι ένας παλιός φίλος από την παλιά γειτονιά να ρωτήσει τι κάνεις. Είσαι ευτυχημένος που κάποιος ρώτησε για σένα. Του λες την αλήθεια, ότι γνώρισες καινούργιο φίλο και περνάς καλά. Τον ρωτάς τι κάνει και του υπόσχεται, μόλις μάθεις την περιοχή, να βρεθείτε για καφέ, γιατί με την προετοιμασία της μετακόμισης χαθήκατε. Τότε ο γείτονας σε ρωτάει που μένει ο φίλος σου, του λες την περιοχή και σου λέει ότι σε ένα τέταρτο μπορεί να είναι εδώ, να βρεθείτε στο σπίτι. Σου δίνει ένα κουτάκι καφέ κι ένα φλιτζάνι ζάχαρη. Πετάς από τη χαρά σου! Καλείς τον παλιό φίλο από την άλλη γειτονιά, τα λέτε και μετά φωνάζεις και τον καινούργιο φίλο, που είναι μόνος του.

Κάθε μετακόμιση έχει και καλά στοιχεία. Αν είμαστε ανοιχτοί να τα ζήσουμε, θα έχουμε περισσότερη επικοινωνία και τώρα, στις δύσκολες μέρες και αλληλεγγύη από τους γείτονες. Γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι κλεινόμαστε στον εαυτό μας. Όταν όμως καταφέρνουμε να ανοιχτούμε, όλα είναι καλύτερα!

✍ Φερνάντα Χουγκάζ

ΦΥΛΑΚΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

Σ' έχω φύλακα άγγελο μου,
Γείρε στο προσκέφαλο μου,
Κάθε της καρδιάς σου χτύπος,
Του παράδεισου ο κήπος.

Βγάλε απόψε τ' άστρα σου,
Το μισοφόρι απ' τη κρεμάστρα σου,
Κάμε τα μαλλιά σου σκάλα,
Για να ανεβώ δασκάλα.

Σε νιώθω για τον άνθρωπο μου,
Τραγουδώ το σ' αγαπώ μου,
Θέλω να μου γίνεις μούσα,
Στη ζωή απανταχού παρούσα.

Φόρεσε τα μπλε χάντρα σου,
Ορκίσου για πίστη στον άντρα σου,
Η αγάπη μας αυτή ίσως,
Σβήσει στο ντουιλάκι το μίσος.

+ 1/8/11

✍ Παντελής Στρογγυλός

ΑΓΑΠΗ

Σε λένε Αγάπη
Αγάπη μου
Λόγια αγάπης
Λέγε μου.

Γιατί δεν μιλάς
Δεν απαντάς
Τι σ' απασχολεί
'Η τι σ' ενοχλεί;

Αν δεν μου πεις
Που θες να ξέρω
Αγάπης λόγια
Θα σου προφέρω.

Θα γλυκάνουν
Τη σιωπή σου
Κι ίσως ανοίξουν
Τη ψυχή σου.

Καρδιά μου
Εσύ αγαπημένη
Δεν θέλω να είσαι
Πονεμένη.

Θέλω να μου γελάς
Θέλω να μου μιλάς
Να μη μας βρει
Κανέναν μπελάς.

Θέλω να είμαστε
Ενωμένοι
Κι ως τα γεράματα
Αγαπημένοι.

Να μου μιλάς
Με ειλικρίνεια
Να σου απαντώ
Με ευκρίνεια.

Αλλά η λύπη σου
Θα περάσει
Κι η σιωπή σου
Θα προσπεράσει.

Αν ακούσεις όλα
'Όσα έχω να πω
Θα συμφωνήσεις αμέσως
«κι εγώ σ' αγαπώ!»!

✍ Γιάννης Πετσαλάκης
Αδημοσίευτο

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΜΑΧΑΙΡΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΟΥ «ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ»

1.
Χορεύοντας στο φεγγαρόφως της καρδιάς σου
λυτρώνομαι
παίζοντας με τα απόκρυφα σημεία σου
κι εσύ αναρωτιέσαι αν κάνεις το σωστό ...

Ο πυρετός της παλίσροιας
κυματίζει τα όνειρά μου
κι εσύ γονατιστή υποκλίνεσαι στο θεό του έρωτα.

Το κάλεσμα των θεών έρχεται μέσα σου
βγάζοντας τους χρησμούς της ατελείωτης μοναξιάς μας.

Το φως αγγίζει την αύρα του έρωτά μας
πλανώμενη σε ήχους και αισθήσεις
που ποτέ δεν θα κρύψουμε.

2.
Ινδιάνικοι χοροί
σαλεύουν την ψυχή μου
ικετεύοντας για ένα σου
άγγιγμα.

Μουρμουρίζεις λέξεις
που ηχούν σαν ατελείωτες
ανάσες ...

Σαν τον Οδυσσέα γυρνών ολόγυρά σου
στον ατελείωτο ήχο των
αναστεναγμών ..

Οι Θεοί υποτάχτηκαν στη θέληση μας,
οι ουρανοί ανθίζουν στα
όνειρά μας
κι εσύ με κοιτάς απορημένη ...
Αλήθεια, για το τι
πραγματικά συμβαίνει!

Προσευχή

Δος μοι Κύριε την δύναμιν να τηρήσω το θέλημά Σου.
Δος μοι το να μην γίνω ένας μονότροπος άνθρωπος, αλλά να είμαι ευτυχής.
Να χαίρω εν μέσω των εκγόνων της γυνής μου.
Δεν αντέχω την κόλασιν, αλλά θέλω την έννομην χαράν.
Φώτισε τον νούν μου να κινηθή σωστά και Χριστοκεντρικά.
Φώτισε με την λύχνο Σου στα τρίβους μου.
Φώτισε την καρδίαν και τον νουν της ψυχής μου, ώστε να βαδίσω σωστά εν τω μυστηρίω του γάμου μου.
Σώσε με και όταν συμπληρώσω τις μέρες μου πάρε με κοντά Σου.
Κάνε με εγκρατήν και αυτοκράτορα των παθών μου ούτως ώστε να ζήσω καλά και τώρα και στην αιωνιότητα, κοντά στους αγαπημένους μου.
Μην αντανέλης απ' εμού την Χάριν Σου.
Δος μοι την γλυκειάν Αγάπην Σου και την χαρά της καρδιάς τους και της ψυχής τους.
Τόνωσε με Κύριε και δώξε την μαλακότητα από την διάθεσίν μου.
Μην δώσεις συσσεισμό και ταραχήν, αλλά μνέλωσιν στα οστά μου.
Μνέλωσε τα οστά μου και τους χυμούς των νεύρων μου.
Στάλαξε σταλαγμό χαράς στην πικραμένη μου ζωήν.
Δός μοι απογόνους τέλειους, μακαρίους και χαρούμενους.
Τετέλεσται να πω όταν εκπληρωθούν τα όνειρά μου.
Δος μοι ηρεμία, ανοχή, υπομονή και ημερότητα ώστε να δοξάζω με την συμπεριφορά μου το Όνομά Σου.
Αγάπησέ με ώστε να καρποφορήσω καρπούς χυμώδεις και γλυκούς.
Δός μοι χρόνια παραγωγικά και λυτρωτικά.
Έρχου Κύριε, έρχου ταχύ.
Δός μοι μια καλή και ζεστή έκβαση στο αδιέξοδο που με περικυκλώνει.
Έρχου Κύριε, έρχου ταχύ.
Η θέλησή μου σε αποζητά.
Ποθώ την αγάπην Σου και την γλυκύτητά Σου.
Έρχου κα Ανάστησέ με Ζωοδότα Κύριε.
Η καρδιά μου λειώνουν από την έλευση της Χάριτός σου και των δικών Σου, Έρχου Ταχύ.
Μην με αφήνεις να πέφτω, ανόρθωσέ με και στηρίξέ με.
Μνέλωσέ με, δυνάμωσέ με και χαροποίησέ με.
Ένας ανθός θα μου χαρίσει το άρωμά του.
Έρχου Κύριε, έρχου ταχύ.

✍ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Το Πάσχα θεωρείται μια από τις μεγαλύτερες γιορτές της χριστιανισμίνης. Αντιπροσωπεύεται αυτή η γιορτή από τα ήθη και έθιμα που το περικλείουν και εκδηλώνονται μέσα από αυτά. Βρίσκουν αντίκρισμα αυτά τα έθιμα στην σύγχρονη κοινωνία της επιστήμης και της τεχνολογίας; Πολλοί θεωρούν αυτές τις γιορτές παγανιστικές και ουδεμία σχέση έχουν με την Ανάσταση του Κυρίου, απλώς προσαρμόστηκαν με το πέρασμα του χρόνου στον Χριστιανισμό, ώστε να του προσδώσουν κάποια αίγλη. Ο Χριστιανισμός που είναι ένα μεγάλο θεολογικό Ιδεώδες εκπροσωπεί την εποχή μας; Σίγουρα πολλοί λένε ότι η θρησκεία είναι ένα φιλοσοφικό σύστημα που με τις αξίες του εδραϊώνει μια κοινωνία, ότι όλες οι θρησκείες και ο Χριστιανισμός μαζί προσφέρουν κάποια στερεότυπα, σύμφωνα με τα οποία πρέπει να πορεύεται ένα κράτος αν θέλει να ζει μέσα στη συνάφεια, την αλληλεγγύη, την συναδελφικότητα, την αγάπη και την αλληλοβοήθεια. Αυτό είπε, εξάλλου ο Μαρξ που ασχολήθηκε με την ψυχολογία της μάζας και υπήρξε ένας από τους μεγαλύτερους φιλοσόφους της εποχής του. Τα ήθη και τα έθιμα, λοιπόν, του Χριστιανισμού μας προσφέρουν την δυνατότητα να ζούμε όλοι μαζί κοινές εμπειρίες ζωής. Μας βοηθάνε όμως και οι οριοθετήσεις τους, να υπάρ-

χουμε σαν ανθρώπινα όντα. Μας δεσμεύουν σε μια νοοτροπία ότι όσοι δεν είναι στον Χριστιανισμό πρέπει να αποκλείονται;

Ο εθνικισμός μαζί με την παγκοσμιοποίηση μας εμποδίζουν να δούμε με διαύγεια ότι κι άλλες θρησκείες μπορούν να προσφέρουν κοσμοθεωρίες που βοηθούν το πνεύμα, αγκαλιάζουν την ψυχή, γιάτρεύουν το σώμα. Η σαϊεντολογία, η θρησκεία της επιστήμης, μας εκπαιδεύει να βρίσκουμε την αλήθεια σε κάθε τι που μας περικλείει, σε κάθε φαινόμενο, σε κάθε γεγονός, αφού αυτό είναι απτό και αληθοφανές. Μήπως και ο Χριστιανισμός πρέπει να αναθεωρήσει, όπως μας δείχνουν τα γεγονότα, και να εκσυγχρονιστεί, ώστε να αποδεχθεί και τις λεγόμενες μειονότητες, να τις αγαπήσει χωρίς να ζητήσει να τις αλλάξει; (ομοφυλόφιλοι, μετανάστες, αυτόχειρες, μονογονεϊκές οικογένειες).

Κάτι γίνεται και σε αυτό τον τομέα όπως δείχνουν τα πράγματα, ο δρόμος είναι μακρύς, ας ελπίσουμε και προσοδοφόρος. Καλό Πάσχα σε όλους, ακόμα και στους αλλόπιστους, γιατί κι αυτοί είναι άνθρωποι κι έχουν ανάγκη κι αυτοί να ζήσουν με αγάπη αυτές τις άγιες ημέρες. ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ.

✍ Ιωάννα Σίτουϊ

Η ΛΑΜΠΡΗ

Ήρθε η Λαμπρή με τις Λαμπροκουλούρες και τα Λαμπροκουλουράκια, τα τσουρέκια, τα κόκκινα αυγά, το αρνί στη σούβλα, το κοκορέτσι κι όπως τέλος πάντων θέλει κανείς να κάνει το πασχαλινό του τραπέζι. Μετά από 49 ημέρες νηστεία με τέλος την μεγάλη εβδομάδα, με το Σάββατο του Λαζάρου, η πρώτη Ανάσταση, όπως λένε. Εγώ δεν ξέρω, ότι ακούω μόνο. Ακολουθεί ο Νυμφίος, το τροπάριο της Κασσιανής η οποία παραλίγο να γίνει Αυτοκράτειρα του Βυζαντίου, τελικά ο Αυτοκράτορας πήρε άλλη και η Κασσιανή έγραψε για την Μαρία την Μαγδαληνή το τροπάριο «η εν πολλαίς αμαρτίαις περιπεσούσα γυνή...». Ήταν αρχόντισσα η Κασσιανή και το αναφέρω γιατί κανείς δεν θυμάται τον Αυτοκράτορα αλλά το τροπάριο της Κασσιανής το ξέρουν όλοι. Η Κασσιανή έμεινε στους αιώνες των αιώνων, αναλλοίωτη στο χρόνο με το τροπάριο. Κατά τα άλλα την Μεγάλη Τετάρτη με το Μέγα Μυστήριο το Ευχέλαιο, την Μεγάλη Πέμπτη ο Μυστικός Δείπνος, ο Εσταυρωμένος και τα 12 Ευαγγέλια, την Μεγάλη Παρασκευή ο Επιτάφιος, τα Θεία Τροπάρια «Ω, γλυκύ μου έαρ, αι γεννεαί πάσαι, Άξιον Εστί» και επίσης τη εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, το Μέγα Σάββατο το βράδυ τα τροπάρια της Αναστάσεως «Ω, παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερευφύετε εις πάντας τους Αιώνας». Και την Κυριακή του Πάσχα το απόγευμα στην εκκλησία γίνεται η Ακολουθία για την Αγάπη που δίδαξε εκείνος ο φτωχός γλυκός άνθρωπος. Αγάπη, καλοσύνη, θυσία. ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ.

Όλα αυτά που ανέφερα έγιναν με τους αιώνες οι παραδόσεις και τα έθιμα της φυλής μας. Τώρα υπάρχει Θεός ή γιορτάζουμε την άνοιξη της φύσης και σιγά σιγά έγινε θρησκεία. Και να υπάρχει εάν υπάρχει ο Θεός είναι το Σύμπαν, ο ουράνιος θόλος. Από εκεί είναι και το γλυκό, Θεικό, Απολλώνιο, γαλάζιο φως. Καλή Ανάσταση και να είστε καλά!

✍ Αντιγόνη Γκίνη

ΑΝΟΙΞΗ

Άνοιξη! Μία από τις εποχές, λαμπερή με τις αλλαγές. Αλλαγές από χειμώνα σε ηλιόλουστες μέρες με μурωδιές από γιασεμί και γαζία, τριαντάφυλλα κι ότι λογής άνθος μπορεί να φανταστεί ο ανθρώπινος νους. Άνοιξη, εποχή της αγάπης και των ερωτευμένων. Στα βόρεια μέρη οι πάγοι λιώνουν στα βουνά και η φύση πλημμυρίζει από πράσινο. Τα δέντρα βγάζουν άνθη και καρπούς. Μια ακακία και μια λεμονιά με τους κατάλευκους λεμονοανθούς, είναι η άνοιξη.

Για τον άνθρωπο είναι η δημιουργικότερη εποχή για τέχνη, έκφραση και γιατί όχι για πνευματική αναγέννηση. Καιρός για να δούμε ποι οι είμαστε και τι μπορούμε να δημιουργήσουμε.

✍ Όλγα Ζάχου

ΑΠΡΟΣΩΠΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ημέρα γέννησης: τρομάζει η εμπειρία, θαρραλέο εκείνοι που την αναζητούν, να συμπεριφέρεται με ευαισθησία στον κόσμο των χαμένων. Μαζικά όσοι ζητούν εκτόνωση, αναζητούν κάτι καλύτερο, ίσως την εικόνα ενός χαμένου κεριού. Μια εικόνα στην ψυχοσύνθεση, τα έξοδα στον έρωτα, την αποπλάνηση, τη λάσπη, το νυκτερινό σούρσιμο της απόδρασης και δίπλα ο ένοχος που δεν είσαι πάντα εσύ.

Με... αποδείξεις στον κόσμο μπορεί ένας γέρος ένα ξεχασμένο παιδί κλάμα εκτόνωση; Ρωτήστε την ψυχοσύνθεση, ίσως να φταίει η τέχνη του..... Σοφού, ίσως το παράθυρο στην επιστήμη, εκτόνωση, έκφραση, αναζήτηση, εμπειρία του φέρεσθαι, ευθυμία, διασκέδαση, η εικόναενός πεταμένου ποιητή αρκεί να διαφέρει πόρτα την πόρτα, λίγοι άνθρωποι έχουν απρόσωπο εγωισμό μα..... η αντίθεση τρομάζει ο ένοχος μιας εικόνας του εαυτού είμαστε εμείς, ο καλλιτέχνης ρωτά παρουσιάζει.

Τιμή τουπου ανήκουμε; Ουσιαστικά λίγο λίγο ρωτά η απρόσωπη νεολαία, τιμή του ενός στις απαιτήσεις του σήμερα. Στοιχείο η μούσα για τους γονείς, για τους παππούδες τα σκόπιμα και ουσιαστικά, ανοίγουνε διάλογο με όλα τα θέματα; Βάλτε το πλάνο της ευαισθητής, της απρόσωπης του διαλόγου Ιθάκη είμαστε εμείς.

✍ Θανάσης Κατσιγιάννης

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΥ

Ν

Ναδίρ: Το σημείο που έχει φτάσει η ελληνική οικονομία και με την οποία συγκρίνονται άλλες χώρες. Πχ Δεν θα έρθει το Δ.Ν.Τ. στην χώρα μας, αφού δεν έχουμε καταστήσει σαν την Ελλάδα.

Νάρκη: 1) Είναι το να περπατάς αμέριμνος και ξαφνικά να ακούς ένα μουμ. Την αμέσως επόμενη στιγμή πίνεις καφεδάκι με τον Άγιο Πέτρο ή ανακαλύπτεις από πρώτο χέρι το σημείο βρασμού του νερού σε κάποιο καζάνι της κολάσεως. Υπάρχουν και θεωρίες, που υποστηρίζουν πως εξελίσσεσαι μέσω της μετεμψύχωσης. Δηλαδή, το σκουλήκι γίνεται κότα ή το ποντίκι γίνεται γάτα. Βέβαια, όταν είσαι άνθρωπος και είσαι ο βασιλιάς του ζωικού βασιλείου σε τι μπορείς να εξελιχθείς; Ιδιαίτερα, όταν έχεις γίνει πρωθυπουργός. Ίσως, όταν έχεις φτάσει σε αυτό το μέγιστο σκαλοπάτι, τότε ξεκινάς πάλι τον αέναο κύκλο της εξέλιξης κι από πρωθυπουργός γίνεσαι πάλι σκουλήκι.

2) Όταν βρίσκεσαι σε μια κατάσταση μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, καθώς οι αντιδράσεις στα εξωτερικά ερεθίσματα είναι μειωμένες έως ανύπαρκτες. Πχ Ξύπνα re! Σε χειμερία νάρκη έπεσες;

Νερομούλι: Είναι η σούπα, που φτιάχνει η γυναίκα σου και μοιάζει με αυτήν που σου έφτιαχνε η μητέρα σου, καθώς οι σύγχρονες νοικοκυρές δεν μπορούν να είναι συνάμα εργαζόμενες και σύζυγοι, αφού μπερδεύονται όταν διαβάζουν τον τσελεμεντέ.

Νηστεία: Είναι η αποχή από το φαγητό, για κυρίως θρησκευτικούς λόγους και όταν λήξει, τότε επανέρχεται δριμύτερος και τρωσ το καταπέτασμα.

Νιάτα: Συνηθως, όποιος τα έχει, βράζει το αίμα του και πράττει απερίσκεπτα. Στην πορεία της ζωής του, το αίμα αποκτά την φυσιολογική του θερμοκρασία του και φυσικά συνεχίζει να πράττει άλογα.

Νόμος: Κανόνας, ο οποίος βρίσκεται σε γραπτή μορφή και σου απαγορεύει να κάνεις κάτι. Με αυτόν τον τρόπο, αν το κάνεις, τότε ξέρεις πως πρέπει να το κρύψεις. Βέβαια, αν είναι οικονομικό έγκλημα κι έχουν περάσει 5 χρόνια, τότε μπορείς να το δηλώσεις ελεύθερα. Επίσης, αν έχεις διαπράξει φόνο κι έχουν περάσει 20 χρόνια, τότε μπορείς να γράψεις ένα βιβλίο σχετικό με το έγκλημά σου και να κάνεις ένα μπεστ-σέλερ. Είναι απολύτως λογικοί αυτοί οι νόμοι. Είναι ένας τρόπος για να ωθήσει την αστυνομία να κάνει πιο εντατικές τις έρευνές της. Ιδιαίτερα, όταν ο χρόνος έχει σχεδόν εκπνεύσει.

Νονός: 1) Παλιότερα, ήταν ο άνθρωπος που καθοδηγούσε πνευματικά τον βαπτισιμό του και του έδινε αναγκαστικά το όνομα του παππού του παιδιού. Στις μέρες μας, είναι εκείνος που παίρνει δωράκια στο παιδί μέχρι κάποια ηλικία και όσο το επιτρέπουν τα οικονομικά του.

2) Το άτομο εκείνο, που καθοδηγεί άλλα στο έγκλημα και αν το πειράξεις θα έχεις σοβαρές συνέπειες, που αφορούν την ζωή σου.

Ντελίριο: Αυτό που παθαίνουν τα νεαρά κοριτσάκια, όταν αντικρίζουν ένα διάσημο τραγουδιστή ή ηθοποιό.

Ξ

Ξεγυμνώων: Στις γυναίκες, τους αρέσει να ντύνονται με ωραία ρούχα. Αντιθέτως, και μη σας εκπλήσσει καθόλου, στους άντρες, τους αρέσει να βγάζουν τα ρούχα από τις γυναίκες και όταν δεν μπορούν να το κάνουν κυριολεκτικά, τότε το φαντάζονται.

Ξεκλέβω: Μια πιο εξευγενισμένη έννοια του κλέβω, η οποία συνιστά να κλέβεις με στυλ και σεξ απίλ.

Ξεπαρθενεύω: Συμβαίνει στις γυναίκες αυτό, αλλά όλο και σε μικρότερη ηλικία. Σε μελλοντική εποχή, ο γυναικολόγος θα διακορεύει τα θηλυκά μωρά, καθώς θα θεωρείτο ντροπή να είναι μια γυναίκα παρθένα. Άλλοι καιροί, άλλα ήθη.

Ξυλόσοφος: Αυτός, που κατέχει όλες τις σχετικές γνώσεις γύρω από το ξύλο. Δίνει συμβουλές σε ξυλοκόπους, σε επιπλοποιούς και γενικώς σε όλα τα συναφή επαγγέλματα.

Ξυπνήτηρι: Η συσκευή, εκείνη, που μισούμε, καθώς μας ξυπνάει και μας υπενθυμίζει πως πρέπει να αποχωριστούμε το κρεβάτι μας.

Ο

Οδηγώ: Μιλώντας πάντα για την Αθήνα, το ρήμα αυτό σημαίνει, γκαζώνω όσο το δυνατόν περισσότερο, με την μουσική στο τέρμα. Επιπλέον, μουτζώνω, αν κάποιος με προσπερνάει, και συνάμα δεν υπακούω σε κόκκινους σηματοδότες. Επιπροσθέτως, φωνάζω στους πεζούς, που με ενοχλούν, αφού περνάνε πάνω από τις διαβάσεις. Αν βέβαια, μου κόψουν κλήση, τότε βάζω τα μεγάλα μέσα και μου την σβήνουν. Όλα τα παραπάνω δεν είναι γραμμένα στον κώδικα οδικής κυκλοφορίας, αλλά τηρούνται κατά γράμμα.

Οιδίπους: Ο μόνος άνθρωπος, που πραγματοποίησε την φαντασίωση, που έχει κάθε μικρό αγοράκι, σύμφωνα με την ψυχανάλυση, αλλά το πλήρωσε με το ανάλογο τίμημα. Αναρωτιέμαι, άραγε, αν ο Φρόντντ στηρίχτηκε πάνω σε αυτό το μύθο ή το βρήκε μόνο από την έρευνά του.

Οπαδός: Ο φιλάθλος, που πανηγυρίζει όχι μόνο για την νίκη της ομάδας του, αλλά και για την ήττα του αιώνιου αντιπάλου του.

Ορκωτός: Ο λογιότης, εκείνος, που έχει ορκιστεί να διασφαλίζει ότι δεν θα υπάρχουν φοροδιαφυγές, αλλά στην πραγματικότητα, δίνει «φοροελαφρύνσεις», με το αζημίωτο φυσικά.

Όσκαρ: Ένα βραβείο, που έχει αποκτήσει πολύ ντόρο, καθώς, αν το σκεφτείς καλά, τότε θα συνειδητοποιήσεις πως αμερικάνοι δίνουν, κατά κύριο λόγο, βραβεία σε αμερικάνους.

Διήγημα

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΟΥ ΣΑΝ ΑΛΜΠΟ 'Η BLUES ΓΙΑ ΕΝΑ ΒΙΟΛΙ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΠΑΖΟΥΚΑ

Το Σαν Άλμπο βρισκόταν σε απόσταση τριών μιλίων από το αγρόκτημα του Καλ. Θα μπορούσα να πω και αρκετών λευγών, αν αναλογιστώ ότι για να φτάσει κανένας από το ένα μέρος στο άλλο, έπρεπε να διασχίσει το ορμητικό ρεύμα του Κάρτσικ όπως και να περάσει μέσα από πολλές μικροσκοπικές αλλά επικίνδυνες λιμνούλες που βρίσκονταν σπαρμένες μέσα στην απέραντη έρημο της πολιτείας του Άλμπο. Στη κεντρική πλατεία της στοιχειωμένης πόλης έστεκε απειλητικό το οχυρό που έκρυβε πίσω από τα πλινθόκτιστα τείχη του την τράπεζα της κοινοπολιτείας.

Το Σαν Άλμπο, που μετά το σεισμό του 1060ού χρόνου κατοικούνταν μόνο από στρατιώτες και κατοσάριδες, ήταν το καταλληλότερο μέρος για να στηθεί η κυβέρνηση της κοινοπολιτείας το πελώριο ορθογώνιο αυτό πουγκί, που οι κάτοικοι της πολιτείας ονόμαζαν το «κάστρο του χρυσού». Το χρυσάφι που φυλάσσονταν εκεί μέρα - νύχτα από τον στρατό μπορούσε μια χαρά να σκεπαστεί από τα πόδια μέχρι τα μαλλιά εκατοντάδες καβαλάρηδες με το μπόι του και ο Καλ βασανιζόταν από την σκέψη αυτή πολύ πριν να φτάσει στα 70 του, την ηλικία που είχε τώρα.

Ο Ξερακιανός αυτός άντρας έπαιζε ένα βιολί πάντοτε ανάποδα και ότι σκοπό έπαιζε, το έκανε σαν να κρατάει όπλο. Η μεγάλη του κόρη Βιέτ και η μικρότερη η Ναμ τον συντρόφευαν τόσο στις αγροτικές όσο και στις υπόλοιπες ασχολίες του. Αυτό γινόταν καθημερινά από το μεσημέρι και μετά, όταν δηλαδή έπαυαν αυτές να ασχολούνται με τα μπαζούκα τους και ο πατέρας τους με την μουσική. Και οι τρεις τους δεν κοιμόντουσαν παραπάνω από 15 ώρες την εβδομάδα. Ο σεισμός του 1060ού είχε αφήσει σαν κληρονομιά του την αγρύπνια σε όλους τους κατοίκους του Άλμπο και είχε κάνει τα ζωά

της πολιτείας πολύ άγρια στις αντιδράσεις τους απέναντι στο οποιοδήποτε εξωτερικό ερέθισμα.

Η καμπάνα του ερημοκλησιού που βρισκόταν λίγο έξω από το Σαν Άλμπο ήχησε πένθιμα. Σουρούπωνα όταν οι τρεις περαστικές σκιές άγγιξαν τον δυτικό τοίχο του ναού, και οι κατοσάριδες μπαινόβγαιναν από τις χαραμάδες. Τα άλογα του Καλ και της Ναμ προχωρούσαν μπροστά, η Βιέτ ακολουθούσε από πίσω τους με το δικό της, κουβαλώντας φορτωμένα τα δύο μπαζούκας και το βιολί.

Ο βιορικός φυσούσε με ορμή κλονίζοντας με κοφτά χτυπήματα τα λίγα δέντρα της περιοχής, καθώς οι τρεις αναβάτες ξεκαθάρισαν για να ξεκουραστούν και να στεγνώσουν από τα νερά. Κάθισαν στην άμμο και έφαγαν λοξοκοιτώντας προς την είσοδο της πόλης που βρισκόταν σε απόσταση ενός περιπότου μιλίου.

Ο Καλ έσκυψε και χάραξε με το βιολί του έναν κύκλο στην άμμο. Οι δύο κόρες του κρατούσαν πια τα μπαζούκας στα δυο τους χέρια. Τον παρακολουθούσαν με προσοχή, καθώς αυτός τους έδειχνε πως θα έπρεπε να κινηθούν.

Ένα βιολί ήχησε μέσα στην ερημιά, την ώρα που οι σκοποί της πόρτας γυάλιζαν τις ξεφολόγγες τους. Ανατρίχιασαν και κοίταξαν προς την μεριά του ηλιοβασιλέματος. Το βιολί ήχουσε πιο δυνατά και από τον άνεμο. Η εμπροσθοφυλακή ανησύχησε όταν οι σκοποί φώναξαν ότι ένα πελώριο μαύρο σύννεφο πλησίαζε το φρούριο με ολόενα και μεγαλύτερη ταχύτητα. Αρκετοί έφιπποι στρατιώτες κατευθύνθηκαν καλπάζοντας από τις πύλες του κάστρου του χρυσού προς το νέφος αυτό. Κανένας τους δεν ξαναγύρισε στο κάστρο.

Ο Καλ τρόμαξε με το βιολί του τις χιλιάδες κατοσάριδες της περιοχής έτσι ώστε να πε-

τάνε προς την πλευρά της οχυρωμένης τράπεζας. Αυτές στο πέρασμα τους κατέστρεφαν τα πάντα και κατάτρωναν τους τουφεκιόφρους καβαλάρηδες. Ο πανικός των φρουρών του κάστρου αυξανόταν ολοένα και περισσότερο.

Από τα ανατολικά εμφανίστηκε μια καβαλάρισσα. Ήταν η Βιέτ. Αρχισε να ρίχνει με το τεράστιο όπλο της προς την πύλη. Άλλοι στρατιώτες γίνονταν κομμάτια από τα πυρά του μπαζούκα και άλλοι έτρεχαν να κρυφτούν φωνάζοντας για βοήθεια.

Από το εσωτερικό του οχυρού ξεπρόβαλε ένα ερπουστριοφόρο και έριξε προς την μεριά της. Γλίτωσε με μία μικρή γρατσουνιά στο δεξί της πόδι. Το άλογο της έπεσε στο έδαφος πληγωμένο θανάσιμα.

Η Ναμ έτρεχε σαν αϊλουρος μέσα από τις λίμνες πλησιάζοντας προς την πίσω μεριά του οχυρού και πυροβολούσε κομματιάζοντας τους πάντες στο πέρασμά της.

Στο μεταξύ ο Καλ είχε μετατρέψει το βιολί του σε τόξο και αναρριχόταν από την δυτική πλευρά του τείχους. Πότε με γυμνά τα χέρια του, κρεμώντας στον δεξιό του ώμο το βιολί όπλο και πότε με τα βέλη του χτυπούσε όποιον έβρισκε μπροστά του.

Στο τέλος κάθε σκοτωμού, έπαιζε και δύο στριγκιές νότες. Μέχρι να κατορθώσει να μπει μέσα στην τράπεζα φρούριο, κάποιος με μουσικό αυτί θα μπορούσε να καταλάβει ότι η μελωδία του βιολιού ήταν ένα παραδοσιακό τραγούδι του Robert Johnson. Ήταν τα λεγόμενα blues του διαβόλου.

Ο στρατηγός επικεφαλής της φρουράς της τράπεζας βρισκόταν στην εξέδρα μπροστά στην πόρτα του θησαυροφυλακίου και παρατηρούσε την Βιέτ και την Ναμ με προσοχή.

Μετά, έδωσε οδηγία στον χειριστή του κανονιού που στεγαζόταν στην υπερυψωμένη εξέδρα, να ρίξει κατά βούληση. Η Ναμ έπε-

σε στο έδαφος από το βλήμα που έσκασε δίπλα της.

Το βιολί του Καλ που πλησίαζε το θησαυροφυλάκιο ήχησε εκκωφαντικά και πένθιμα. Μετά ο πατέρας της πολεμίστριας που ψυχραγόυσε στο έδαφος σημάδεψε προς τον στρατηγό με τα μάτια του να λάμπουν από οργή. Αυτός έπεσε νεκρός μέσα σε κλάσματα δευτερολέπτου.

Το ερπουστριοφόρο είχε καταστραφεί σχεδόν ολοκληρωτικά από τις βολές της Βιέτ. Πέντε πεζοί στρατιώτες την πλησίαζαν από πίσω. Τους «καθάρισε» με μία μόνο βολή. Το ερπουστριοφόρο που κατευθυνόταν φλεγόμενο προς αυτήν δεν της άφησε περιθώρια αντίδρασης. Φλεγόμενο έπεσε επάνω της και την έκαψε ζωντανή.

Ο Καλ άκουσε το ουρλιαχτό και κατάλαβε τι είχε γίνει. Είχε πάρει στα χέρια του το κανόνι της εξέδρας και αγριεμένος πυροβολούσε προς κάθε κατεύθυνση.

Το ξημέρωμα βρήκε το Σαν Άλμπο εντελώς καμένο και σπαρμένο από διαμελισμένα πτώματα.

Δύο σταυροί κοσμούσαν το σημείο μπροστά από την πύλη του κάστρου του χρυσού. Ήταν οι τάφοι των Βιέτ και Ναμ.

Ο χρυσός έτρεχε λιωμένος από παντού και έκαίγε τα υπολείμματα του κάποτε απόρθητου κάστρου του.

Ένας καβαλάρης εξαφανιζόταν στον ορίζοντα με το άλογο του να αγκομαχάει από το βάρος των πουγκιών με το χρυσάφι που κουβαλούσε. Η Πέμπτη του Μπετόβεν ακουγόταν διαπεραστική στην ερημιά που την έλουζε ο ανηλεής ήλιος του Άλμπο και τα ερπετά μαζί με τα τσακάλια συνόδευαν τον ξερακιανό καβαλάρη, τον θησαυρό και το βιολί του.

✍ Γιώργος Αγγέλης.

Ιστολόγιο: georgeaggelis.blogspot.com

ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 21 ΜΑΪΟΥ

Ο Μέγας Κωνσταντίνος γεννήθηκε στη Ναϊσό της τότε Μακεδονίας και στην Νις της σημερινής Σερβίας, εκεί τώρα βρίσκεται το Κόσσοβο. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Μέγας Κωνσταντίνος ήταν Κοσσοβάρος, αλλά όλος ο τότε κόσμος ήταν κάτω από τη Ρωμαϊκή κυριαρχία, όπως και ο πατέρας του, ο Κωνσταντίνος ο χλωρός, που ήταν Καίσαρας στην Ανατολική Αυτοκρατορία και γεννήθηκε στην Ιλλυρία, στην σημερινή Αλβανία, πράγμα πάλι που σημαίνει ότι κι αυτός δεν ήταν Αλβανός, αντίστοιχα.

Αργότερα έφθασε η εποχή που ο Μέγας Κωνσταντίνος μπήκε στο Ρωμαϊκό στρατό κι είχε νίκες-νίκες. Την εποχή εκείνη η μητέρα του η Αγία Ελένη, παρόλο που ο Χριστιανισμός διωκόταν πήρε άδεια από σύζυγο και γιο και πήγε στην Παλαιστίνη, έψαξε και τελικά βρήκε τον Σταυρό που είχαν σταυρώσει τον Κύριο και Λυτρωτή Χριστό, τον Σωτήρα, γιατί στο σημείο εκείνο είχε φυτρώσει βασιλικός.

Εν τω μεταξύ ο Μέγας Κωνσταντίνος εκεί που πολεμούσε είδε στον ουρανό το ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ σε σχήμα σταυρού. Και πραγματικά ο Μέγας Κωνσταντίνος κέρδισε, ήταν νικηφόρος σε όλες τις μάχες και εστέφη Αυτοκράτωρ, και παρήγγειλε και του έφτιαξαν το ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ σε σχήμα σταυρού που είχε δει, με πολλά και χρυσά διαμάντια. Επί της εποχής του υπήρχε ένα αγκάθι, ο Χριστιανισμός που προκαλούσε διωγμούς και μαρτύρια, για αυτό και στα Μεδιόλανα, το σημερινό Μιλάνο, το 308 υπέγραψε το έγγραφο για την Ανεξιθρησκεία, που έφυγε και πήγε στην Νίκαια και στην Μ. Ασία που ήταν η Μητρόπολη του Χριστιανισμού. Το 313 ο Χριστιανισμός και όλες οι άλλες θρησκείες δεν θα εδιώκονταν πλέον. Αλλά η πολιτική ατμόσφαιρα της εποχής ζητούσε τον Χριστιανισμό. Αυτό ήταν μια πολιτική κίνηση του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Άλλωστε, ήταν πολιτικός και ας ηγείτο και του στρατεύματος. Μετά άλλαξε πρωτεύουσα, πήγε στο Βυζάντιο που το είχαν κάποτε αποικία, Έλληνες Μεγαρείς. Εκεί έχτισε μεγάλη πόλη, την επτάλοφο και αυτή σαν την Ρώμη. Και το 330 μ.Χ. η νέα πρωτεύουσα με το όνομα πόλις του Κωνσταντίνου, ήταν έτοιμη, έχτισε το ιερών παλάτιον, την Αγία Σκέπη του Θεού Σοφία, δηλαδή την Μεγάλη Εκκλησία. Ο Μέγας Κωνσταντίνος έκανε 3 παιδιά, αγόρια, τον Κωνσταντίνο, τον Κώνστα και τον Κωνσταντίο και όπως γράφει ο Ευσεβιος, κυβέρνησε και αυτός την Αυτοκρατορία που κράτησε 1100 χρόνια, κάτι που δεν έχει γίνει ποτέ πουθενά. Τώρα... περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαίς.

✍ Αντιγόνη Γκίνη

«Η ΠΟΛΙΣ ΕΛΩ» 29/5/1453

Τι να γράψουμε για αυτό; Στις 29/5/1453, ημέρα Τρίτη η Βασιλεύουσα, πόλις των πόλεων, έπεσε στα χέρια των Οθωμανών. Η πρώτη άλωση το 1204 με τους Φράγκους είχε περάσει, δεν γράφω πολλές χρονολογίες, λοιπόν ξανάπεσε η πόλις στα χέρια των Ελλήνων Παλαιολόγων, αυτή τη φορά τελείωσε, χωρίς καμιά επιτυχία. Τελευταίος βασιλιάς δεν βρέθηκε ποτέ, ούτε μέχρι σήμερα κανείς δεν ξέρει τίποτα. Τα παρακάτω τα γνωρίζει ο καθένας, ακολουθήσαν 400 χρόνια σκλαβιάς για την μισή Ελλάδα, 500 χρόνια για την άλλη μισή και για να μη λέμε πολλά, η Ελλάδα το 1948, μετά το 2ο παγκόσμιο πόλεμο, πήρε τα Δωδεκάνησα. Αυτά, αίμα, πόνο, δάκρυα, είναι γνωστά, τι να πω άλλο; Σήμερα 29/5, λέμε και μνημονεύουμε την Άλωση της Πόλης του Κωνσταντίνου.

✍ Αντιγόνη Γκίνη

ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Η μάστιγα του αιώνα. Η μάστιγα των θεών. Ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή. Αδελφέ, μήπως έχεις 50 λεπτά γιατί πεινάω; Εσύ του δίνεις ξέροντας ότι θα αγοράσει την δόση του. Είσαι κι εσύ φταίχτης. Ποιος φταίει; Φταίει ο έμπορος οποίος δεν έχει και είναι σε καλύτερη θέση γίνεται βαποράκι φταίει ο χρήστης γιατί αν είχε κάποιο πρόβλημα θα μπορούσε να αποτανθεί σε ψυχολόγο ψυχίατρο. Φταίει, τέλος και η οικογένεια που δεν βλέπει τα πρώτα σημάδια στο παιδί της.

Υπάρχουν ελαφρά нарκωτικά, μα το ασχημότερο και πιο θανατηφόρο είναι η ηρωίνη, η πρόζα. Αν έχεις άτομα δίπλα σου που σε σκέπτονται, είσαι τυχερός. Υπάρχει το «18 άνω», η «Ιθάκη», η «Στροφή». «Είμαι ο(η)..... και είμαι καλά». Αν σε σπριζέει η οικογένεια είσαι πιο τυχερός. Χρειάζεται όμως μεγάλη υπομονή κι

επιμονή.

Η κοινωνία τους θεωρεί παρίες. Περνούν, κοιτάζουν με οίκτο και φεύγουν. Στην καλύτερη, να τους αγοράσουν κάτι να φάνε και να τους αγοράσουν τσιγάρα. Η κοπέλα нарκομανής βγάξει εύκολα τη δόση της όσο, φυσικά, είναι σε καλή, ευπαρουσίαστη κατάσταση. Ο άντρας нарκομανής μειονεκτεί για κάτι τέτοιο. Τι θα μπορούσε να γίνει για να ξεκόψουν από το κύκλωμα; Μεθαδόνη και με τις ευχές μας να πάνε όλα καλά. Γιατί είναι μεγάλο κρίμα να βλέπεις άτομα, σαν τα κρύα τα νερά, να καταλήγουν έτσι. Αυτά τα άτομα που υποκύπτουν είναι συναισθηματικά ακάλυπτα και άκρως ευάλωτα.

Είμαι η Γωγώ και είμαι καλά...

✍ Γωγώ Σκούτα

Σαν ξέφωτο

TΟ Ξυπνητήρι κολλά πάντα στις 6.30 το πρωί. Χτυπά δαιμονισμένο, ώσπου να σηκωθεί να το κλείσει. Δεν προλαβαίνει να χαμουρηθεί, να τεντωθεί λίγο. Ο χρόνος χωρίς σταματημό τρέχει ολοένα εμπρός, για ν' αρχίσει ο χορός της πραγματικότητας, που δεν περιμένει καν το φως της ημέρας να έρθει απαλά να χτυπήσει τα παραθυρόφυλλα.

Στο πνεύμα των ανθρώπων χαράζει εικόνες, που χαράκτες ακόμα δεν έχουν συλλάβει. Εικόνες γεμάτες μισοσκότεινους δρόμους, που προσπαθούν να ξεπλυθούν με το νερό της βροχής, για να διώξουν των ανθρώπων τα ανεπίπτητα κατώματα, που όλη νύχτα έγραφαν παντού χωρίς ντροπή.

Οι καθαρίστριες στις σκάλες υπηρεσιών, που θα τις ανεβοκατέβει ο κόσμος μ' ένα σωρό χαρτιά παραμάσχαλα, σαν κουρδισμένα στρατιωτάκια. «Εγκρίνεται», «απορρίπτεται», «περάστε αúριο», «η υπάλληλος έχει άδεια, κόψτε το λαϊμό σας».

Βλαστήμιες, φωνές, απειλές. Το βαπόρι μπαίνει στο λιμάνι. Ο κάβος πετά στον αέρα και σκάει στην προκουμαία. Οι νταλκιέρηδες βρίζουν για τη σειρά προτεραιότητας κι αυτός θυμάται λόγια μελωδικά στ' αυτιά του: «Όταν νευριάζεις να χαμογελάς κόντρα στην κακή στιγμή και να μη βρίζεις σαν νταλκιέρης».

Στο χέρι του κρατούσε ένα κλωνάκι γιασεμί, που το 'κοβε απ' την αυλή του και ο νους του ασταμάτητα γύριζε.

Εικόνες από βομβαρδισμένα καράβια και ναυαγοί, που πάλευαν με τα κύματα. Στην ακτή πτώματα αγνώστων κι ένα-δύο ζωντανοί. Χαροπάλευαν ώρες, ώσπου έφτασαν στη μεγάλη πόλη. Ο ένας πέθανε κι ο άλλος βρήκε την όαση στα μάτια μιας θεάς, που αγάπησε.

Από τότε κρατά ένα κλαδάκι γιασεμί κι αμίλητος γυρίζει στους δρόμους. Κάπου-κάπου σταματά και χαζεύει γλάστρες σε ψηλά μπαλκόνια ή τα παιδάκια, που κινούν για το σχολείο. Τα πόδια που πονάνε, είναι πρησμένα, μα η δουλειά δεν περιμένει.

Χαμογελά σε κάτι χαμάληδες και φτύνει τ' αυτοκίνητα των αφεντάδων, που αστράφουν και του επιτρέπουν να βλέπει το καταρρακωμένο του πρόσωπο από της βιοπάλης τη βαθιά μολυβιά.

Η ζωή του όμως δε χάθηκε, το ξέρει καλά. Είναι ίσως λίγο μεγάλος για ν' αρχίσει, όμως τι μ' αυτό; Θα πάρει τώρα το μονοπάτι, που είναι μπροστά του κι ας έχει η πορεία τούτη κιτρινισμένους ανθρώπους, βρόμικα τζάμια κι ανιστόρητους συμβιβασμούς. Γέρνει σαν το δέντρο στο πάρκο, μα τώρα λέει ν' αρχίσει να ζει, ίσως από σήμερα ή από αύριο, ποιος ξέρει μπορεί να προλάβει. Σκέφτεται ν' αφήσει τους άλλους να βουλιάξουν σε μολυσμένα νερά γεμάτα αρρώστια, σ' ένα βούρκο χωρίς τέλος, με αφορισμούς και χτυπήματα στα άδεια κρανία.

Τους εργατοπατέρες και τις εργατομάνες -κυρίως αυτές- που κατεβήκαν από τα πολυτελή σαλόνια, σαν τις οχιές, να στραγγαλίσουν την αξιοπρέπεια του εργαζόμενου και να τον αναγκάζουν να γλείφει, να υπογράφει, να ικετεύει και να ουρλιάζει ξεφτιλισμένα: «ΝΑ!», αυτούς θέλει να τους στήσει στην πλα-

τεία. Με χέρια πισθάγκωνα δεμένα, γυμνούς μέσα στη βροχή, στο κρύο, στο λιοπίρι. Εκεί θα τους φτύνουν όλοι.

Η βία γεννά βία, που τ' αυγά της καθίζουν παντού και πεθαίνουν τα πάντα. Για τούτο κι αυτός λέει: τέρμα τα δίφραγκα, κομμένες οι παρτίδες.

Σκάει μύτη ο ήλιος μεγάλος, στρογγυλός, κόκκινος κι εκείνος αγναντεύει καρσί και σφυρίζει ένα σμυρνεϊκό, που άκουσε στο σαντούρι τις προάλλες. «Κάτω τα χέρια από πάνω μου», φωνάζει ξαφνικά. Δεν είμαι μηχανήμα, είμαι άνθρωπος κι έχω δικαιώματα. Αν δεν τα απαιτήσω εγώ -σκέφτεται- ποιος για μένα;

Μάγκας ο τύπος. Μπορεί «κατώτατο» πλήρωμα στο σαπιό-κάραβο της ζωής, αλλά γνήσιος άνθρωπος. Το μόνο που φοβάται είναι μη γίνει ποιητής. Φοβάται μην ξεχαστεί να κοιτάζει τη θάλασσα και τα πουλιά της κι απολησμονήσει τ' άλλα όλα. Δεν θέλει οι εικόνες της ψυχής του να γίνουν θολές σκιές ειδήσεων παραπληροφόρησης των Μ.Μ.Ε. Δεν θέλει οι αντιστάσεις κι οι κραυγές του να γίνουν μουρμουρίσματα, για να κοιμίζει τους δικούς του. Μη μάθει μέτρο και τεχνική και κλειστεί μέσα τους για πάντα, για να του τραγουδήσουν οι άλλοι. Ποτέ δε θα βάλει παραμορφωτικά γυαλιά των «εντιμότατων» συνανθρώπων του. Δεν θέλει να τον πιάσουν στον ύπνο οι παπάδες και οι ακαδημαϊκοί και χαλάσει. Έχουν αυτοί τον τρόπο τους να κλείνουν τους άλλους στη φάκα.

Περνά το καθαριστικό του Δήμου. Ρίχνει νερό και με τις περιστερόμενες σκούπες, προσπαθεί να ξεβρομίσει τις άκρες του δρόμου ... και στη γωνία περιμένουν μέτριοι ψυχίατροι και μπάτσοι μιας νέας γενιάς με ηλεκτρονικά μέσα πληροφόρησης της κοινής τάξης .

... Κατεβάζει τη γροθιά πάνω στην κόψη του Ξυραφιού και με το αίμα του γράφει πάνω στο χαρτί, που έχει μέσα το κουτί των τσιγάρων: «Θα 'ρθει μια μέρα, που δεν θα υπάρχουν πόρτες κλειστές, τη δουλειά θα τη διαλέγουμε, δε θα 'μαστε άλογα να μας κοιτάνε στα δόντια. Οι άνθρωποι θα μιλάνε με φως και χρώμα, θα 'χουν παλμό και μέσα σ' ένα βαζάκι από φυσικό γυαλί θα φυλάξουν λέξεις και έννοιες όπως: απροσάρμοστοι - καταπίεση - μοναξιά - τιμή - κέρδος - εξευτελισμός - εμπάθεια - ψευδορκία - ξεπούλημα ... έτσι για το μάθημα της παλιάς ιστορίας».

Ανάβει τσιγάρο και ψιθυρίζει: «Τόσα σκέφτομαι, ως εκεί φτάνω, γι' αυτό και τόσο λέω. Απ' όσα διάβασα ή έζησα ένα κρατώ καλά: «Σημασία έχει να παραμείνεις άνθρωπος με αξιοπρέπεια».

Το Ξυπνητήρι χτυπά 6.30 π.μ. Η αυλαία ανοίγει. Κάτω μωρέ τα χέρια από πάνω μου! Βγαίνω για να χορέψω ...

Υ.Γ.: Κατερίνα ένα δε μου 'τες; εκεί στον ουρανό, που κοιμάσαι, πως είναι;

Εφημερίδα *Χιακός Λόγος*, 1995, Ιδιαιτρονίες
ΣΤΕΛΛΑ ΙΩΑΝ. ΜΠΑΚΝΗ

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γιορτή της μητέρας! Πόσα μα πόσα πολλά δεν έχουν γραφτεί για την μάνα, αλλά κανένας δεν την υπολογίζει. Τώρα τι να πω εγώ που δεν είχα ποτέ μητέρα; Τι σημαίνει μάνα; Αγάπη, αγάπη, μόνο αγάπη, χωρίς αντάλλαγμα και μόνο θυσία. Η μάνα θα πρέπει να αγαπά και να θυσιάζεται για τα παιδιά της και ποτέ να μη μιλά. Να υπομένει, να περιμένει με μάτια βουρκωμένα, ποτέ θα θυμηθεί το παιδί ή τα παιδιά, να την επισκεφθούν ή να την πάρουν στο τηλέφωνο ή να την καλέσουν στο δικό τους σπίτι. Με λίγα λόγια η μάνα είναι θυσία, τι άλλο να πω, δεν θα πω τίποτε άλλο, γιατί άλλωστε μήπως πρόκειται να αλλάξει κάτι; Ο καθένας παίρνει το δρόμο του και ξεχνά ότι στο κόσμο αυτό, ήρθε δεν φύτρωσε. Τον γέννησε μια μάνα μια γυναίκα, που υπέφερε και είχε και τα δυο της πόδια στον λάκκο. Τι τα θυμάμαι τώρα αυτά, είναι λεπτομέρειες. Η ουσία για τα τέκνα μιας μάνας είναι άλλη και δεν πειράζει καλά να είναι τα παιδιά και η μάνα πάντα συγχωρεί και δεν κρατάει κακία.

Antigoni Gkini

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Μπήκε ο Μάιος ήρθε η Άνοιξη για τα καλά πάμε φουλ για καλοκαίρι τα πάντα μοσχομυρίζουν, τα σπιτάρια έχουν κήπους ολάνθιστους. Στις πόρτες των σπιτιών από μια πανάρχαια παράδοση έχουν κρεμάσει οι νοικοκυρές στεφάνια με άνθη λογής-λογής. Ο καιρός σε σπρώχνει στην εξοχή στην θάλασσα, όλα είναι όμορφα πολυχρώμα και η φύση οργιάζει σου μιλά, έλα σου λέει, μη φοβάσαι εδώ όλα είναι θεσπέσια, όπου και να γυρίσεις το βλέμμα παντού φύση, ζωγραφίζει η θάλασσα γεμάτη βαρκούλες, μικρές μεγάλες, ιστιοσανίδες, τα γνωστά μας σέρφινγκ. Ο πίνακας της φύσης είναι παντού, δεν χορταίνεις να κοιτάζεις την ομορφιά του σύμπαντος, γιατί από εκεί έρχονται όλα. Τα χωράφια είναι χρυσά από το χρυσάφι της γης. Τέλος τα δέντρα, τα απέπεια, ότι έχει φυτέψει ο άνθρωπος, τώρα ανθίζει και καρποφορεί. Αλήθεια, σήκω άνθρωπε, δημιουργία κι εσύ της φύσης να δοξάσεις και να ευλογήσεις, να σηκώσεις τα μάτια στον ουράνιο θόλο και να πεις: «Δόξα σοι Κύριε, τα πάντα εν Σοφία εποίησες. Σε ευχαριστώ που μου έδωσες το δώρο της ζωής και απολαμβάνω όλα τα καλά που μου παρέχεις εσύ, αλλά που μπορώ και υπομένω ότι έρχεται από εσένα».

Antigoni Gkini

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η πρωτομαγιά δεν είναι αργία είναι απεργία λέει ένα τραγούδι του Παπακωνσταντίνου. Στο Σικάγο 1886 αιματοκυλίστηκε η απεργία, τότε σιγά-σιγά από εκεί ξεκίνησε, καθιερώθηκε το οκτώωρο στην Αμερική και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στην Ελλάδα η πρώτη μεγάλη απεργία έγινε στο Λαύριο περίπου το 1889. Στο Λαύριο υπήρχε πραγματικός εργασιακός μεσαίωνας, δεν το λένε αλλά ήταν μια μικρή πόλη σκλάβων αλλά με μεγάλα εισοδήματα πριν από χιλιάδες χρόνια. Χρυσός, ασήμι και άλλα μεταλλεύματα. Οι άνθρωποι που ήρθαν σκλάβοι και δούλευαν με αλυσίδες στα πόδια, ήρθαν από την Ασία την Βόρεια Αφρική κι έφεραν ο καθένας και ένα μικρό φυτό τότε που φύτεψαν όλο το Λαύριο και τώρα γέμισε όλη η πόλη από φοινικό-δεντρα. Τώρα εν έτει 2014 στην Ελλάδα γυρίζουμε πίσω ξανά εργασιακός μεσαίωνας. Εδώ στην κοιτίδα του πολιτισμού ο Έλληνας στο ζυγό ξανά άνεργος. Πάλι ξεσηκωμός η Ελλάδα, πάλι στο μάτι του κυκλώνα. Αδελφια ο αγώνας αρχίζει ξανά και ξανά για ψωμί, παιδεία, επιβίωση. Η ζωή μας ζητά το δικαίωμά της, οπότε ο αγώνας συνεχίζεται.

Antigoni Gkini

Η ΧΟΥΝΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΩΝ

21η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

Ήταν Κυριακή πρωί που ξύπνησε η Ελλάδα, μια όμορφη ηλιόλουστη Κυριακή του Απριλίου και όλη η χώρα βρισκόταν, πώς να το πω, σε κατάσταση πολιορκίας, με μια λέξη πραξικόπημα. Σε όλη την Αθήνα υπήρχαν άρματα μάχης τα λεγόμενα τανκς. Ο στρατός είχε πάρει την εξουσία στα χέρια και οι δρόμοι γεμάτοι αστυνομικούς, στρατό, φαντάζομαι και στην υπόλοιπη Ελλάδα θα γινόταν το ίδιο. Μπορεί τα τανκς να μην υπήρχαν παντού, αλλά στρατός, αστυνομία η τότε Χωροφυλακή είχαν γεμίσει ασφυκτικά θα έλεγα τους δρόμους. Έτσι ξεκίνησε μια νέα περίοδος για την Ελλάδα που τελείωσε με την προδοσία της Κύπρου. Ο κόσμος μιλούσε ψιθυριστά και μέσα στα σπίτια τους ακόμη. Οι χουντικοί είχαν καταλύσει το κράτος, την Δημοκρατία κι έκαναν ότι ήθελαν, δεν υπερβάλλω ούτε μια συλλαβή, έκαναν ότι ήθελαν αυτοί οι κύριοι, είχαν τελματώσει τα πάντα, λογοκρισία, φυλακίσεις, ξύλο, πολύ ξύλο, παντού και στις φυλακές, στους πολιτικούς κρατούμενους και στην κρατική ασφάλεια και όπου υπήρχε δημόσιος χώρος και τους βόλευε, ξύλο ακόμη και στο δρόμο. Θέλω να καταγράψω όχι την δική μου αλήθεια μόνο, αλλά τα γεγονότα όπως τα είδα και τα έζησα με τα μάτια ενός παιδιού από 10 17 ετών φρίκη και τα γνωρίζω εκ των έσω γιατί η οικογένειά μου ήταν πολιτικοποιημένη μέχρι εκεί που δεν παίρνει. Λοιπόν αυτοί οι κλέφτες οι Συνταγματάρχες για να δικαιολογούν αυτά που αυτοί έκλεβαν, έδιναν άπειρα δάνεια στο λαό για να χτίσουν σπίτια, χάριζαν δάνεια αγροτικά και πάρα πολλά άλλα. Η ελευθερία στη χώρα ήρθε με την προδοσία της Κύπρου, όπως είπα πιο πριν. Και από την 20/7/1974 - που έγινε το πραξικόπημα της Κύπρου, με ότι συνεπάγει αυτό, η καρδιά της Ελλάδας χτυπάει ελεύθερα, Δημοκρατικά και οι χουντικοί όλοι, μα όλοι πήγαν φυλακή ισόβια. Τώρα η Ελλάδα είναι μια ελεύθερη χώρα - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εσείς τι λέτε είναι;

ΚΑΤΩ ΡΑΧΟΥΛΑ

Με συμπόνια σε αναζητώ στο λιοπίρι του κάτω κόσμου, επαναπατρισμός. Τι κραυγαλέα γεμάτη σημασία λέξη. Ήρθε και η εποχή του ανέμου. Σκούρα και γλυκά - γλυκά τα έκανες πλακάκια με τη φωτιά του ήλιου. Στόχος η λησμονιά. Το μαχαίρι της ψυχής.

Ήρθες κι έφυγες μες το καταχείμωνο κι αφήνεις στις κόρες εντολή. Μην τολμώντας να φανταστείς την συνέχεια της άθλιας ετούτης πράξης. Νέος και τολμηρός αγναντεύεις τα δάση ίσα κι όμοια τα λάθη σου. Κούρνιασα στη γωνία του τοίχου και δεν σε ξανά 'δα. Πένθος μα ως τότε;

Κάτω ραχούλα στέναξες μεγάλη αγαπημένη. Βγάλε μια κραυγή του ήλιου το δόρυ να σε χτυπάει συνθέμελα; Κούραση κι αποτέλεσμα -μάνια με το ζόρι κρατιέμαι ζωντανός κοίτα η ομορφιά κι η χάρη κάτω ραχούλα θα σε συναντούν διακορευόντας στο πρόσωπό σου την λαχτάρα τούτης της μέρας. Σε συναντώ μες του πελάγου τη μανία και το προσκέφαλο της λήθης ταξιδευτή του χρόνου. ΑΓΝΑΝΤΙ. Τυλαιπωρημένο στην ησυχία των γερόντων και του ταξιδευτή γλυκιά πατρίδα.

Thanasis Katsiyiannis

Η φωτογραφία του μήνα

ΠΟΥ ΝΑ ΞΕΡΕΤΙ ΤΟ
ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ, ΥΠΟΠΟΝΙΑ
ΙΣ ANNA

ΕΙΣΤΑΙ ΕΝΑ ΜΟΡΟ ΜΑΓΚΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Σκέψεις, ιδέες και συναισθήματα που γεννιούνται:

Η αβράλεια της
παιδικής ηλικίας...
Παναγιώτης.

Η ΑΘΡΟΤΗΤΑ
ΤΟΥ ΜΟΡΟΥ
ΦΕΡΜΑΤΑ

Ξενοιασιά - αγνότητα
Προς εφαρμογή για
Μεγάλους Κυριότατος.

Ψυχή μου
20-06-2014

Πάντα η ψυχή μου...
αρέσει σαν τυτσί του γυριού

ΕΙΣΤΑΙ ΕΝΑ ΜΟΡΟ
ΜΑΓΚΑΣ

ΟΤΑΝ Η ΜΟΥΣΑ ΜΕΙΟ ΕΙΧΑ ΤΟ ΓΑΛΛΟ ΜΟΥ!
ΤΣΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕ ΤΣΙΤΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΕΝΑΜ!
ΜΑΓΚΑΣ ΑΠΟ ΚΟΥΝΙΑ!
πηγή Σωός
Βάσω

ΕΝΑ ΔΟΚΙΜΙΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Έρωτα μπορεί να εμπνεύσει ένα άγριο χιονισμένο τοπίο, ένα ρέκβιεμ, ένα πετράδι που συνοδεύεται εγκλήματα πάθους, τα τρία όνειρα το Εμπενίτζερ Σκρούτζ ο Λούης, η μυρωδιά που αναδύει το κοκκινόχρωμα μετά την βροχή, ένα χρυσό σκουλαρίκι σε όμορφο αντρικό αυτί, ο Ιάγος, η Ιατρική χωρίς σύνορα, η δημόσια καρατόμηση Ιορδανού φένιαν επαναστάτη, τα θερινά σινεμά, η Πορκία, ένα ηδονόχαρο γυναικείο κορμί, η χαλνώση μετά τον κάματο, το καλοκαίρι με ανεμιστήρα ή στην παραλία, τα υπαίθρια καφεενία στην Μονμάρτη, το west side story στο νεοορκεζικό Μπρόντγουέι, έργα του Σαίξπηρ στο στραφόντν, ο ήλιος του μεσουυχτίου, ο Σταυρός του Νότου, τα ευφυή κείμενα του Λαζόπουλου, οι τρεις αδερφές του Τσέχωφ, το πορτραίτο του Ντόριαν Γκρέυ, ο Ρολάντο Καντιάνο, ένα κόκκινο φουστάνι με κάλτσα με ραφή και γόβα στιλέτο, η συμπεριφορά της Θεοδώρας στη Στάση του Νίκα, το τραγούδι των μαύρων στις βαμβακοφυτείες του παλιού Νότου, η Τρόικα στην Τσάρικη χιονισμένη Αγία Πετρούπολη, ένα παράνομο αποστακτήρι αλκοόλ στο ποταοπαγορευμένο Σικάγο, ο ακτιβισμός, τα παραμύθια του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν.

Γωγώ Σκούτα

ΑΣΘΕΝΕΣ ΦΥΛΟ

Ποιο είναι άραγε το ασθενές φύλο; Η γυναίκα ή ο άνδρας; Είναι πράγματι δυο κόσμοι διαφορετικοί ή είναι δυο κόσμοι που βρίσκονται κάπου κοντά; Είναι διαφορετικές οι ανάγκες ή συγκλίνουν ώρες ώρες; Τότε πως μοιράζονται τον κοινό τους χρόνο αν δεν έχουν κοινά ενδιαφέροντα; Τι είναι αυτό που τους διαφοροποιεί; Τα παιδιά; Οι ορμόνες; Η κοινωνία; Να ένα ωραίο θέμα για προβληματισμό. Βιολογικά δεν διαφέρουν παρά ελάχιστα. Άλλοι άνδρες μοιάζουν με γυναίκες περισσότερο και άλλες γυναίκες με άνδρες στο τρόπο λειτουργίας. Ζευγαρώνουν για να συμπληρώσουν τα κενά, τα ελλείμματα. Όταν ζευγαρώνουν είναι περίπου στο ίδιο επίπεδο. Συχνά μετά γίνεται η σχέση τραμπάλα. Ο πιο βαρύς πέφτει κάτω και ο πιο ελαφρύς σηκώνεται πάνω με τα πόδια στον αέρα. Πρέπει για να γίνεται παιχνίδι, η τραμπάλα να βρίσκεται σε αέναη κίνηση. Πράγμα δύσκολο με το χρόνο. Βελτιώνουμε, κουραζόμαστε, πρέπει να γεμίζουμε μπαταρίες, αλλά το θέμα είναι τεράστιο και ίσως μια άλλη φορά να συνεχίσουμε...

Βάσω Τσώνου

ΘΥΜΗΣΕΣ

Ένα δάκρυ κύλησε από των ματιών σου την άκρη... Οι πρώτες ακτίδες του ήλιου σε βρήκαν χλωμό να κοιτάξεις τον τοίχο, τον τοίχο που τόσο αλύπητα είχε σημάδεψει ο χρόνος... Γιατί τόσα χρόνια δεν μίλησες σε κανέναν; Γιατί άφησες να περάσουν οι θύμησες από πάνω σου χωρίς να τις τιθασέψεις; Χαίρεσαι που ξημέρωσε η σημερινή μέρα. Λυπάσαι που το αύριο μπορεί να βρέξει, κι όμως ακόμη κοιτάξεις τον τοίχο, σιωπηλά ως τότε;...

Βάσω Τσώνου

ΚΙΛΕΛΕΡ

Έφυγαν οι Τούρκοι μέχρι την Θεσσαλία και όλος ο Θεσσαλικός κάμπος άλλαξε χέρια. Πέρασε σε χέρια πλούσιων Αθηναίων βουλευτών και μερικών πλουσίων τσιφλικάδων της περιοχής. Η ζωή όλου του κόσμου στη Θεσσαλία άλλαξε προς το χειρότερο. Καλύτερα περνούσαν με τους Τούρκους, σαν ραγιάδες. Τώρα ήταν δούλοι σκλάβοι κολλήγοι στον ίδιο τους το λεύτερο πια τόπο. Δεν είχαν σπίτια χωράφια, τίποτα δικό τους, δούλευαν από το χάραμα εως αργά το απόγευμα μέχρι το σούρουπο κι έμεναν σε κάτι καλύβες που ανήκαν στον τσιφλικά.

Κάποτε πήγε εκεί σαν επιστάτης ένας άνθρωπος καλός διαφορετικός από τους άλλους επιστάτες κι έριξε τον σπόρο και ξεσήκωνε σιγά σιγά τους ανθρώπους που η ζωή τους έριξε από τον ένα δυνάστη σε άλλον χειρότερο. Οι μεγαλοτσιφλικάδες από την Αθήνα κι από την Θεσσαλία σκότωσαν τον επιστάτη που αγαπούσε και ξεσήκωνε την άμοιρη εργατιά. Το άνθρωπο αυτό τον έλεγαν Μαρίνο Αντύπα. Σιγά σιγά ξεσηκώθηκαν οι φτωχοί άνθρωποι στο τόπο που σήμερα λέγεται Κιλελέρ. Κι έτσι αγώνας αίμα, αγώνας αίμα, το κράτος υποχρεώθηκε και έκανε την μοιρασιά του Θεσσαλικού κάμπου.

Αλλά και τώρα υπάρχει αδικία. Έχουν οι λίγοι, χιλιάδες στρέμματα γης και οι πολλοί, λίγα να φτιάξουν το σπιτάκι τους και να σπειρίσουν το χρυσό σιτάρι για το σπιτάκι τους και να πουλήσουν το υπόλοιπο να βγάλουν την χρονιά. Αυτά τα πράγματα στον Θεσσαλικό κάμπο δεν άλλαξαν πολύ, αλλά τώρα έχουν όλοι το δικό τους χωράφακι και πάνε και εργάζονται με κανονικό ωράριο στον πλούσιο με τα πολλά. Έτσι έχουν τα πράγματα τώρα στη Θεσσαλία και δεν βλέπω να αλλάζουν. Αυτοί με τα πολλά και εμείς με τα λίγα, έτσι είναι η ζωή και πώς να την αλλάξεις;

Αντιγόνη Γκίνη

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Τι να πει και τι να γράψει κανείς γι αυτό; Οι γυναίκες το ασθενές φύλο πέρασε από πολλά στάδια. Ας ξεκινήσουμε από πολύ παλιά στην Αρχαία Σπάρτη υπήρχε μητριαρχία. Στην Αθήνα όχι, αλλά θα πούμε τότε ήταν διαφορετικά. Ας έρθουμε στους μετὰ Χριστόν αιώνες, ο άνδρας σύζυγος κάθεται πάνω στο υποζύγιο - γαϊδαρο και η σύζυγος αγόγγυστα έχει στην πλάτη ένα δεμάτι με ξύλα, στο ένα χέρι κρατάει ένα δοχείο με χεροούλια που το λένε σίκλο και με το άλλο χέρι τραβάει περπατώντας το υποζύγιο - γαϊδαρο. Αυτό συμβαίνει ακόμη στην ελληνική επαρχία. Η γυναίκα στην Ελλάδα στην αγροτική ζωή, πότε σαν αφεντίκινα, πότε σαν εργάτισα δούλευε και δουλεύει σκληρά, ματώνει το δέρμα της, η ψυχή της με κρύο, χιόνι, πάγο. Εγώ σ' αυτές τις γυναίκες υποκλινόμαι, όλα τα άλλα που έγιναν είναι εξέλιξη των χρόνων γενικώς και αοριστώς. Αντιπαθώ τον φεμινισμό. Η γυναίκα έχει τον ρόλο της στην φύση, στην κοινωνία. Η ημερομηνία 8 Μαρτίου δεν σημαίνει τίποτα, η γυναίκα πάντα σήμαινε πολλά και πάντα ήταν παρούσα σε όλα. Χωρίς την γυναίκα δεν μπορεί να λειτουργήσει ο άνδρας και τούμπαλιν. Εν κατακλείδι κάποιος ανεγκέφαλος έχουν όλο το έτος 365 μέρες αφιερωμένο κάπου! Το όφελος; Μα το χρήμα! Και ούτε η ημέρα της γυναίκας έφερε κοντά τα ανδρόγυνα και ούτε αρέσει στον άνδρα να κυκλοφορεί η γυναίκα του τις νύχτες να διασκεδάξει με άλλες κυρίες. Έχουμε δει γυναίκες σε ανδρικά επαγγέλματα. Και λοιπόν; Ήταν άξιες και μπράβο τους που τα κατάφεραν. Στην Ελλάδα ψήφισαν οι γυναίκες το 1951-2. Κάπου εκεί έγιναν κάποιες αγώνες, εγώ πιστεύω χωρίς αποτέλεσμα. Ας μην ξεχνούμε την γυναίκα του Ιολάμ. Ναι, σήμερα η γυναίκα εργάζεται παντού ακόμη και σε αεροπλάνο σαν κυβερνήτης πράγμα που επιτεύχθηκε με τις σπουδές και με πείσμα, αλλά και λόγω έλλειψης θέσεων ανδρών οι γυναίκες πήραν το παιχνίδι στα χέρια τους. Αλήθεια, το πήραν; Ναι ή όχι; Εσείς τι λέτε;

Αντιγόνη Γκίνη

Ανέκδοτο...

Από θέατρο σε θέατρο

- Τον τελευταίο καιρό όταν βαριέμαι πηγαίνω από θέατρο σε θέατρο... Κάθομαι 5 λεπτά και μετά φεύγω, πηγαίνω σε άλλο.

- Μ' αρέσει να αλλάζω παραστάσεις

[Http://www.gelio.gr/anedota/kammena/374](http://www.gelio.gr/anedota/kammena/374)

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Κέντρα Ψυχικής Υγείας

ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Κέντρο Κοινωνικής Ψυχικής Υγείας Βύρωνα-Καισαριανής
Δήλου 14, Καισαριανή,
τηλ. 210 7640111, 210 7644705,
210 7662247

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Περιστερίου
Πλούτωνος 19 και Ηφαίστου, Περιστερί,
τηλ. 210 5756226, 210 5756401,
210 5756664

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Χαλανδρίου
Μεσογείων και Ζαλόγγου 6,
Αγ. Παρασκευή,
τηλ. 210 6015079, 210 6016030

Κοινωνικό Κέντρο Ψυχικής Υγείας Παγκρατίου Τμήμα Ενηλίκων
Φερεκίδου 5, Παγκράτι,
τηλ. 210 7016611

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Αθηνών Υπηρεσία Κοινωνικής Ψυχιατρικής Ενηλίκων
Ιουλιανού 18 & Μαυροματαίων, Αθήνα,
τηλ. 210 8210222

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Αιγάλεω
Σούτσου 4 - Πλατεία Δαβάκη, Αιγάλεω,
τηλ. 210 5449898

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Πειραιά
Μπουμπουλίνας 15, Πειραιάς,
τηλ. 210 4170546

Κέντρο Ψυχικής Υγείας Δραπετσώνας - Κερατσινίου
Ελ. Βενιζέλου και Ανδριανού 1,
Δραπετσώνα, τηλ. 210 4630100,
210 4630134

Τμήμα Ψυχιατρικής Εφήβων και Νέων Μεσογείων 154, τηλ. 210 7480901

Κέντρο Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης Βοτανικού
Ελασιδών 30 & Κωνσταντινουπόλεως,
Βοτανικός, τηλ. 210 3424024

Κέντρο Ψυχοκοινωνικής Υποστήριξης Ζεφυρίου
Εθν. Μακαρίου 2, Ζεφύρι,
τηλ. 210 2682685, 210 2684194

Γραμμή «Μαζί για το παιδί»
Συμβουλευτική για κλήσεις που αφορούν τη ψυχική υγεία παιδιού-εφήβου, την άσκηση βίας μέσα στην οικογένεια, τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και τα παιδιά που βρίσκονται σε κίνδυνο. Τηλ. 11525

Γραμμές Άμεσης Βοήθειας (SOS) - Πληροφόρησης - Υποστήριξης

Κέντρο Άμεσης Κοινωνικής Βοήθειας (ΕΚΑΚΒ)
τηλ. 197 ή 210-197, όλο το 24ωρο, όλες τις ημέρες της εβδομάδας

Γιατροί χωρίς σύνορα
τηλ. 210 5200500

Εφημερεύοντα νοσοκομεία, διανυκτερεύοντα φαρμακεία, ιατροί
τηλ. 1434

ΟΚΑΝΑ, Οργανισμός κατά των Ναρκωτικών
τηλ. 1031

Ανοιχτή τηλεφωνική γραμμή του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (Ψ.Ν.Α.) για Αλκοολικούς
τηλ. 210 3617089

Ανοιχτή γραμμή απεξάρτησης τοξικομανών
τηλ. 210 5323780

Ανοιχτή γραμμή απεξάρτησης ΙΑΣΩΝ
τηλ. 210 8656600

Γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης της ΙΘΑΚΗΣ
τηλ. 2310 515150

Γραμμή για εξάρτηση από τυχερά παιχνίδια
τηλ. 800111-0401

Γραμμή SOS Αιγινήτειο
τηλ. 210 7222333

"Γραμμή Ελπίδας" της Αντικαρκινικής Εταιρείας
τηλ. 210 3802800

Γραμμή Βοήθειας για θέματα AIDS (Νοσοκ. Συγγρού)
τηλ. 210 7222222

Κέντρο Άμεσης Ψυχολογικής Υποστήριξης
τηλ. 210 8840712

Ανοιχτή γραμμή οικογενειακής συμβουλευτικής & θεραπείας
τηλ. 210 5234737

Ανοιχτή γραμμή εφήβων και νέων
τηλ. 210 3638833

Γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης Στρατού
τηλ. 8001145551, 210 8105068

Γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης Αεροπορίας
τηλ. 8001145552

Γραμμή ψυχολογικής υποστήριξης Ναυτικού
τηλ. 210 5574121

Γραμμή SOS της Γενικής Γραμματείας Ισότητας
τηλ. 210 3220900

Γραμμή "Δίπλα σου" για κακοποίηση στην οικογένεια
τηλ. 80011888881

Χαμόγελο του Παιδιού

<http://www.hamogelo.gr>

SOS: 1056 Γραμμή Υποστήριξης Παιδιών
Στο τηλέφωνο απαντούν παιδοψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί και εθελοντές. Ακούν τους προβληματισμούς των παιδιών όλο το 24ωρο και δέχονται καταγγελίες για παιδική κακοποίηση ή εκμετάλλευση.

Ε.Ψ.Υ.Π.Ε.

Εταιρεία Ψυχοκοινωνικής Υγείας του Παιδιού & του Εφήβου

<http://www.epsype.gr>

SOS: 801 801 11 77 Γραμμή Υποστήριξης Παιδιών & Εφήβων

Η γραμμή απευθύνεται σε γονείς, παιδιά, εφήβους, εκπαιδευτικούς, επαγγελματίες ψυχικής υγείας και γενικά σε οποιονδήποτε έχει ανάγκη συμβουλής, υποστήριξης, βοήθειας, σχετικά με θέματα για την ψυχική υγεία της οικογένειας.

Ώρες λειτουργίας γραμμής: Καθημερινά, 9:30 π.μ. έως 8:30 μ.μ., Σάββατο: 9:30 π.μ. έως 2:30 μ.μ.

Μονάδα Επείγουσας Τηλεφωνικής Βοήθειας

SOS: 210 72 22 333 Αιγινήτειο Νοσοκομείο, Πανεπιστημιακή Ψυχιατρική Κλινική

Τηλεφωνική βοήθεια για ψυχολογικά προβλήματα.

Ώρες λειτουργίας γραμμής: Καθημερινά, 3:00 μ.μ. έως 11:00 μ.μ.

"ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ" (Ε.Ε.Σ.)

3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 21, ΑΘΗΝΑ 104 32
Τηλ. 210 5248132

Κέντρο στήριξης οικογενειακής ισότητας «ΓΟΝΙΣ» Τηλ: 2103251850

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΛΗΠΤΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
«ΑΥΤΟΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ»

Αλκαμένους 8 - Αθήνα 104 39
Τηλ. & fax: 210-8257112-15
www.autoekprosopisi.gr
e-mail: autoekprosopisi@pepsae.gr
Blog: autoekprosopisi.blogspot.com